

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ЧЕТВРТА СЕДНИЦА
ПРВОГ РЕДОВНОГ ЗАСЕДАЊА
(Четврти дан рада)
23. мај 2017. године

(Седница је почела у 10.00 часова. Председава Маја Гојковић,
председник Народне скупштине.)

*
* *

ПРЕДСЕДНИК: Поштоване даме и господо народни посланици, настављамо рад Четврте седнице Првог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2017. години.

На основу службене евиденције о присутности народних посланика, констатујем да седници присуствује 107 народних посланика.

Ради утврђивања броја народних посланика присутних у сали, молим вас да убаците своје картице у посланичке јединице електронског система за гласање.

Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да је у сали присутно 94 народна посланика.

Да ли неко од председника, односно овлашћених представника жели да затражи обавештење или објашњење у складу са чланом 287?

Реч има народни посланик Милија Милетић.

Изволите.

МИЛИЈА МИЛЕТИЋ: Захваљујем се.

Уважена председнице, поставио бих питање Министарству саобраћаја и „Путевима Србије“, а везано је за реконструкцију пута који води од Сврљига према Старој планини. То је пут државног карактера и веома је битан за југоисток Србије јер сви знамо колико је аеродром у

Нишу „Константин Велики“ фреквентан, велики број путника долази у Ниш из целог света, тако да велики број тих путника жели да оде и да се одмара на Старој планини, која је веома лепа. Нормално, позивам све колеге и све људе да дођу да виде лепоте Старе планине. Али, пре него што дођу, морају да прођу кроз Сврљиг, а да би отишли до Старе планине преко Сврљига треба овај пут да завршимо.

У току прошле године више пута смо говорили о томе и договорили се – и Министарство саобраћаја и министарка рекли су да ће тај пут бити урађен у току ове године. Ја питам да ли је пут стављен у Програм одржавања путева преко „Путева Србије“, или ће бити урађен кроз неки други програм? Суштина свега јесте да је изградња тог дела пута врло битна зато што ће ту, осим туризма, моћи да се развија и пољопривреда, што је битно за југоисток Србије.

Још једно питање бих поставио истом министарству, а реч је о путу који је локалног карактера али је једина алтернатива магистралном путу од Ниша према источној Србији, према Књажевцу, Зајечару, а то је део пута који води преко села Грбаче, дужине четири километра. Питам – да ли ће тај део пута бити завршен у току ове године, јер добили смо одговор од Министарства саобраћаја и „Путева Србије“ да ће бити завршен? Тај део пута је битан баш због тога што је то једина алтернатива у случају да дође до закрчења саобраћаја у делу магистралног пута који иде преко Сврљига. Врло је битно да се то заврши, зато што је интензитет саобраћаја на овом делу магистралног пута врло велики. Када дође до неког закрчења, то су дуге колоне аутомобила. Због тога још једном питам да ли ће то бити завршено. Очекујем да ће по договору од прошле године бити урађено – и део пута према Старој планини и део пута преко села Грбаче.

Још једном бих питао и Министарство пољопривреде, односно Институт за сточарство – да ли ће се прихватити моја иницијатива да се и општинама које су неразвијене у југоисточној Србији да могућност да користе средства за уматичена грла када се добије РБ број, на исти начин како се то ради у Војводини? Баш због тога, ако желимо да развијамо сточарство, треба да омогућимо и нашим пољопривредним произвођачима са југоистока Србије да користе средства, да „обрћу“ средства, да повећавају број грла стоке и на тај начин обезбеђују егзистенцију, развој и просперитет свог домаћинства, општине али и југоистока Србије.

Иначе, могу да подсетим да у оквиру делокруга рада матичне службе, Институт за сточарство не прихвата да када грло добије РБ број као почетни број, да то домаћинство на то грло има право да добије средства од

Министарства пољопривреде у вредности од 7.000 динара за овцу или козу, или 25.000 динара за грла крупне стоке. Када бисмо то изједначили макар за брдско-планинска неразвијена подручја на југоистоку Србије, поспешило би се сточарство и на тај начин повећале могућности за људе који желе да се баве сточарством. Подсећам да су те наше општине на југоистоку Србије веома старе, општине су девастиране, то су брдско-планинска подручја... На овај начин моћи ћемо, сигуран сам, да омогућимо већи просперитет и развој тих општина кроз сточарство, јер сви знамо да без развоја сточарства нема развоја пољопривреде.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Реч има народни посланик Ђорђе Вукадиновић.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Имам два питања, у ствари три, с тим што је прво поновљено а намењено је Сектору за ванредне ситуације при МУП-у. Моје питање се тичало противградне заштите и очекивао сам одговор, није стигао, можда се негде заглавио у овој шуми бирократије.

Дакле, сви знамо каквој је пошаст Србија сваке године, па и ове, изложена од стране града. Очигледно је да систем противградне заштите не функционише добро. У том смислу сам поставио врло јасно и конкретно питање, није никаква војна тајна и утолико пре очекујем одговор. Шта је са тим системом? Зашто није ступио на снагу? Да ли се планира да ступи на снагу интегрисани систем противградне заштите и докле се у том правцу одмакло? Зашто се не напредује брже?

Моје друго питање или прво данашње питање тиче се јучерашње изјаве румунског председника Владе, који је експлиците рекао да је и Србија одустала од пројекта аутопута Београд–Букурешт. То је изјавио румунски премијер. Ја бих волео да чујем, дакле, тиче се Министарства за саобраћај и очекујем одговор од министра саобраћаја – да ли је то тачно а очекујем и детаљнију информацију на ту тему. Потпуно је страшно, не само због значаја сарадње са Румунијом која нам је једна од малобројних суседних земаља са којима немамо или бар немамо великих проблема, него говорим и о грађанима Баната, јужног Баната... иначе, врло важан пројекат, врло важан правац, и румунски премијер то можда ради због неких њихових унутрашњих разлога, али свеједно, ако је румунски премијер то јавно рекао, очекујем да наша Влада, по могућству премијер, јавно одговори – да ли ни Србија нема интерес за тај коридор, где је запело?

Поготово је то помало застрашујуће с обзиром на чињеницу да Србија врло интензивно, бар судећи по јавним иступима, гради један други, наводно стратешки правац, правац Ниш–Приштина, дакле, нешто што је

детектовано у делу јавности као аутопут „велике Албаније“. Не поричући значај ниједног путног правца, нисам сигуран да нам је пут према Приштини и Драчу важнији од пута према Букурешту, односно према Румунији. Да не говорим о овим претњама Хашима Тачија и других албанских представника са Косова, можда и будућег премијера, како ће отприлике Косово проширити до Ниша, а ми помажемо, излазимо у сусрет залажући се за тај пројекат аутопута. Занима ме на основу које експертизе, ког пројекта, сем обећања и жеље да се додворимо Ангели Меркел или неком другом у Бриселу ко је инсистирао на том путном правцу, ко је проценио да је путни правац према Приштини и Драчу од стратешког значаја и од стратешкијег значаја од правца према Темишвару, односно Букурешту?

Моје последње питање, дакле, треће питање данас, тиче се управо јучерашње изјаве српског посланика у скупштини Косова Александра Јаблановића. Господин Јаблановић је експлиците рекао, то моје треће питање адресовано је на Канцеларију за Косово и Метохију и на адресу председника Владе, значи од председника Владе и од Канцеларије за Косово и Метохију очекујем одговор на ово питање – да ли је тачна његова тврдња, ја бих волео да је демантују, да су по наговору Канцеларије, конкретно Марка Ђурића, шефа Канцеларије за Косово и Метохију, представници српске листе дали кворум за избор Хашима Тачија за председника Косова? Дакле, да ли је тачно, понављам још једном, да су представници српске листе дали кворум и допринели на тај начин избору Хашима Тачија за председника Косова? Можда су постојали неки важни државни разлози за то. Ако јесу, зашто их крити? Зашто се не похвалити тиме, ако је у интересу Србије, да Хашим Тачи буде изабран? Ако нису, ако је то клевета, очекујем пре свега од господина Ђурића, јер он је директно прозван, али и од председника Владе да ту гнусну клевету демантују.

Дакле, једно је борити се по медијима, таблоидима и телевизијама против велике Албаније, а друго је давати подршку и гласати за избор Хашима Тачија, а каже господин Јаблановић – на садашњој листи, значи јуче поднетој српској листи за изборе на Косову, такође се налазе три посланика која су гласала за избор Хашима Тачија. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Чедомир Јовановић. Изволите.

ЧЕДОМИР ЈОВАНОВИЋ: Добар дан, госпођо председнице, поштовано председништво, даме и господо народни посланици.

Питање за председника Владе, али и за владајућу коалицију, односно све министре који је представљају у Влади Републике Србије. Јуче је Александар Вучић одржао предавање на Факултету за безбедност. Током тог предавања рекао је нешто што не може, бар што се тиче наше странке, остати без политичке реакције. Наиме, актуелни председник Владе и изабрани председник Републике је изјавио пред студентима Факултета за безбедност да би Србија имала много мање проблема него што их тренутно има када би променила свој однос према НАТО-у, али да тако нешто он у овом тренутку не жели да уради због тога што 75% становништва у Србији нема позитивно мишљење о том војном савезу. Ја бих се сложио са тим процентима и уопште са том изјавом, с тим што не могу да прихватим оно што произилази из ње као закључак, а то је заправо аргументација за овако лош однос наше државе према сопственој будућности, сопственим интересима и желео бих да о томе озбиљно разговарамо.

Године 2007. на неозбиљан начин овај парламент је усвојио Декларацију о војној неутралности. Неозбиљан не због тога што је већина гласала тако како је гласала и прогласила ту војну неутралност, него због тога што није вођена никаква расправа овде у Скупштини. А још више због тога што се о томе није разговарало у друштву. Данас је Александар Вучић рекао велику истину, и када је говорио о чињеници да бисмо имали много мање проблема у развоју земље и у стабилизацији прилика у друштву и када је говорио о отпорима тој идеји. Али замислите када би у сваком тренутку парламент или власт у Србији водили рачуна искључиво о реакцији друштва. Сигуран сам да је био много већи проценат оних који су били против смањења плата и пензија, рецимо, онда када је та одлука донета, да је био много већи проценат оних који су се противили изменама Закона о раду.

Да се не враћамо сада у нашу политичку прошлост, углавном су сви велики потези који су драматично мењали односе у друштву били праћени отпором због тога што друштво није разумело о чему се ту заправо ради. Сећам се Закона о приватизацији из 2001. године. Не мислим да је боље прошао ни Закон о приватизацији из 1997. године, да се по правилу када се говори о приватизацији јавних система наилази на велике отпоре синдиката и запослених, а годину, две или три после тога, када недостаје новца за даљи технолошки развој, за такмичење са конкуренцијом, ми почињемо да жалимо за оним што смо у прошлости пропустили да урадимо.

Да се не враћамо на национална питања, на оно што је обележило почетак 90-их година. И дан-данас разглабамо о томе да ли нам је неко нудио улазак у Европску економску заједницу за мирно решење југословенске кризе. Да се не враћамо на 3-4, да не помињемо сада Ахтисаријев план, док се боримо за његове делове и примену онога што смо прихватили у Бриселу, шест година пошто смо овде одбацили Ахтисаријев план.

Дакле, о НАТО-у морамо озбиљно разговарати. Мене интересује када ће председник Владе, изабрани председник, ту тему ставити пред нас овде у парламент, како би могли као одговорни људи да разговарамо о ономе о чему се до сада у Скупштини није разговарало. Каква је перспектива друштва које је тако дубоко изоловано и херметизовано као што је то наше у овом тренутку? Сви наши суседи су или ушли у НАТО или то покушавају да ураде. Хајде да не улазимо превише у анализу кризе у Македонији и оно што смо тамо покушали да урадимо, али улазак Црне Горе, формирање нове владајуће коалиције у Македонији и јаче присуство НАТО-а у региону. Оно што је пред нама, то је да решавање кризе у Босни и Херцеговини не може бити занемарено, пре свега имајући у виду чињеницу да два од три народа који су темељ те државе желе у НАТО, ту мислим на Бошњаке и на Хрвате, и чињеницу да су то некада желели Срби, макар они које је представљао Додик који је, у међувремену, променио то своје мишљење.

Дакле, став Вучића да би земља имала много мање проблема када би се определила за сарадњу са НАТО-ом и улазак у НАТО обавезује сваку власт, па и његову, да отвори озбиљну расправу овде у парламенту, како би ми на себе преузели одговорност за спровођење оне политике која можда данас не наилази на разумевање у друштву, али ће сасвим сигурно отворити другачију и квалитетнију перспективу и осигурати будућност макар нашој деци, која ће бити другачија од оног што смо сви заједно преживели.

Замислите на шта би личио однос Грчке и Турске да и једни и други нису у НАТО-у. Ми живимо на простору на којем је свака генерација ратна генерација. И моја, и генерација мојих родитеља, њихових родитеља – само наша деца рођена после 2000. имају ту срећу да себе могу описати као генерацију која није ратна. Ми такву будућност морамо осигурати.

Чланство у НАТО-у је најчвршћа гаранција у овом турбулентном времену, за коју се ми можемо определити. О томе треба озбиљно разговарати, уз све проблеме који тако нешто прате. Ја не знам ни

за једну земљу у региону која је ушла у НАТО без озбиљних унутрашњих неспоразума. Не знам ни за једну која је ушла тако што су људи гласали на референдуму за то. Али, хајде да кажемо да ће макар отворити дијалог у друштву и да ћемо омогућити земљи да о томе озбиљно одлучује.

ПРЕДСЕДНИК: Извињавам се. Време.

Замислила сам се, извините. Над темом. Истине ради, тема ме је заинтересовала. Извињавам се.

Реч има народни посланик Балша Божовић.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем.

Председнице Скупштине, даме и господо народни посланици, уважени грађани, постављам питање председнику Владе, одлазећем председнику Владе Републике Србије, Александру Вучићу, шта је то квалификовало Братислава Гашића да постане директор Безбедносно-информативне агенције? Шта је тачно, парафразирано, значила изјава – јадан Бата Гашић, ево чека стрпљиво већ годину и по дана на своје постављење? Шта тачно значи стрпљивост, у овом случају, годину и по дана након свих скандала, када је бивши министар одбране смењен због вређања новинарке у Србији и имајући на стотине афера? Шта тачно значи „стрпљиво чекао годину и по дана“? Стрпљиво чекају пензионери на своје пензије, стрпљиво чекају и просветни радници на своје плате, стрпљиво чекају и војници и полицајци да им се врати достојанство, стрпљиво чекају пољопривредници на своје субвенције, породице настрадалих у хеликоптерској несрећи чекају правду, а те правде нема.

Истрага за хеликоптерску несрећу није ни започета, срамно се тужилаштво понело у том случају, а председник Владе Републике Србије на основу неког личног дојма о Братиславу Гашићу, очигледно, поставља њега на чело Безбедносно-информативне агенције.

Ако узмемо у обзир, малочас што смо чули, предавање на Факултету за безбедност Александра Вучића, онда сам сасвим сигуран да је као председник Владе свестан колико је систем безбедности у Србији угрожен постављањем Братислава Гашића на чело једног тако осетљивог система. Безбедносно-информативна агенција, некада државна безбедност, која је била на лошем гласу због неколицине људи који су је водили током 90-их година, због оних који су злоупотребљавали своје улоге и функције унутар те Службе, Служба је дошла на веома лош глас али након реформе 2000-те године Безбедносно-информативна агенција има припаднике који часно и поштено раде свој посао. Тај посао је веома озбиљан, одговоран, захтева велику спремност и стручност, а то Братислав Гашић нема.

Не знам по ком закону председник Владе Србије, Александар Вучић, поставља партијског чиновника на чело Безбедносно-информативне агенције, ако и сам закон говори да припадници Безбедносно-информативне агенције не могу да буду чланови ни једне политичке партије. Како ни један припадник не може да буде, а директор Агенције може да буде? У чему је параноја и страх да на челу овако важне Агенције буде партијски послушник, који је у претходној Влади био познат само по веома великим гафовима и аферама? Трагедија са војним хеликоптером је једна од највећих срамота која се догодила током његовог вођења Министарства одбране, где је систем потпуно, потпуно урушен, где су се чак авиони из Министарства одбране поклањали Крушевцу граду како би Братислав Гашић имао *миг-29* постављен као макету у свом граду, где су били и сукоби са Заштитником грађана. Сетимо се кривичне пријаве мајорке Хелене због дискриминације, сетимо се градског новца из буџета приватној телевизији Братислава Гашића, сетимо се изградње зграда трулим гвожђем, сетимо се афере око лажних инвеститора из Британије, сетимо се лажних диплома, сетимо се апарата за прислушкивање и да не идем даље.

Шта то квалификује Братислава Гашића да стане на чело једне овако важне институције која се брине о безбедности државе и у којој мери ће безбедност Републике Србије и њених грађана бити угрожена постављањем Братислава Гашића, недостојног политичара у Републици Србији, недостојног за вршење било које функције у овој земљи а камоли да буде на челу Безбедносно-информативне агенције?

ПРЕДСЕДНИК: Хвала посланиче. Ово није било у складу са чланом 287. Пословника. Питање није било у овоме, али добро.

БАЛША БОЖОВИЋ: Наравно да је било.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Саша Радуловић.

Изволите.

САША РАДУЛОВИЋ: Даме и господо, поштовани грађани Србије, поштовање правила изузетно је важно за функционисање сваког друштва а када правила крше најважнији државни функционери, то је знак за велику забринутост и питање за све грађане – како се њихова права поштују ако највиши државни званичници не поштују правила?

Ми ова питања ево и данас постављамо у складу са чланом 287. Пословника, који каже да када се постави питање републичком функционеру, он мора у року од 15 дана да одговори писмено, не усмено, посланику. До сада сам, односно посланичка група ДЈБ је до сада поставила

32 пута питање председнику Владе и председнику Скупштине на које до данас нисмо добили ни један једини одговор. Да грађани виде када поставимо питање, овако усмено у Скупштини, стручне службе напишу писмо, пошаљу републичком функционеру на кога се питање односи, у овом случају председници Скупштине или председнику Владе и они су дужни да одговоре у року од 15 дана. То се до сада ниједном није десило.

Да подсетим, 16. новембра смо поставили питање председници Скупштине када ће бити донет годишњи програм рада Народне скупштине, како то прописује члан 28. став 1. Пословника. 16. новембра. Никакав одговор нисмо добили.

Послали смо питање када ће бити донет коначан распоред седења у Скупштини, где ће посланици ДЈБ добити своја места у првом реду, која су добили од грађана на изборима, и то се потпуно игнорише. Ниједна расправа се не заказује овде на предлог опозиције, ниједан анкетни одбор, ни на једном одбору ниједну тему не можемо да ставимо на дневни ред.

Питање за председницу Скупштине и председника Владе – зашто крше правила? Да ли разумеју да је, када се крше правила, то знак и грађанима да је све дозвољено, да ничија права нису поштована нити ће бити поштована?

Такође, јуче смо више пута поставили питање председнику Владе, од 19. октобра, у вези са путем од Љига до Прељине. Наравно, ми мислимо да је јако важно да се граде путеви, али начин на који се то ради – узимају се кредити од којеквих земаља, њиховим се фирмама даје изградња пута док наши подизвођачи добијају мрвице, погрешан је начин да се гради инфраструктура. Јер, када узимате кредит да градите пут, онда вам је у интересу да већина тог кредита буде потрошена на домаће фирме јер тиме подстичете домаћи БДП. Па и кад се стави, рецимо, у уговор да 50% уговора треба да буде дато домаћим фирмама, онда се проналазе начини како да се тај проценат смањи а Влада и надлежно министарство ништа не раде по том питању. Тако да смо 19. октобра поставили питање да ли је истина да азербејџанска фирма „Азвирт“, која је ангажована на изградњи пута од Љига до Прељине, увози нафту из Азербејџана без плаћања царина, акциза и ПДВ-а. О којој количини нафте је реч? Да ли је истина да ту нафту даље препродају нашим подизвођачима по пуним тржишним ценама и зашто је то дозвољено?

Сложићете се, ово није нормално. На овакав начин, ни у једној земљи, нико не може да послује осим ако се не ради о корупцији.

Затим, да ли је истина да је та фирма закупила сепарацију „Таково“, да из ње вади уситњени камени агрегат који такође продаје нашим подизвођачима по цени од 35 евра по метру кубном, док је тржишна цена 21 еврo по метру кубном?

Значи, имамо стране компаније које узимају кајмак, које поред тога добијају да користе наше ресурсе да би их препродавали нашим подизвођачима и на тај начин извлачили паре.

Пошто на ово питање не добијамо одговор од председника Владе, питање постављамо и министру саобраћаја и министру финансија.

Јуче у расправи нисам могао од министра финансија да добијем одговор на питање – имамо активирани гаранције неспособних јавних предузећа у 2015. години од 39 милијарди и ове године од око 8,3 милијарде, а питање је – за која јавна предузећа држава плаћа кредите на име гаранција, о којим јавним предузећима се ради?

Последње питање за председника Владе – да ли мисли да је нормално да партијски службеник, односно партијски чиновник буде постављен на место директора БИА? Да ли он мисли да је то у складу са законом? Ја не знам ниједан пример, ни у једној демократској земљи, да је то случај. Партијски чиновници не могу бити постављени на чело државних институција. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Реч има народни посланик Срђан Ного.

СРЂАН НОГО: Прво питање имам за специјалног тужиоца за организовани криминал – да ли је Тужилаштво за организовани криминал икада, у склопу операције „Балкански ратник“ и процеса који се води против клана Дарка Шарића, обавило информативне разговоре и саслушавало или предузимало неке истражне радње против Ненада Ковача званог Неша Роминг, Саве Терзића који је власник „Бус плуса“ и власник, заједно са Жељком Митровићем, апликације „Глобател“, која се агресивно рекламира код њих на Пинк телевизији? Да ли су икада обављени разговори са Љубишом Јовановићем из АИК банке, Слобом Рацићем из АИК банке, Душаном Јовановићем из „Пиреус банке“, Бојаном Кордићем из „Комерцијалне банке“, Ђорђем Стојшићем из „Хипо банке“, Игором Лаушом из „НЛБ банке“ и Срђаном Петровићем из „Металс банке“, односно касније „Развојне банке Војводине“? То су све високи директори и функционери поменутих банака. Да ли сте икада обављали неке истражне радње над тим лицима?

Друго питање које бих желео да поставим тиче се поменутог тужиоца, али и директора БИА, ко год буде у том тренутку на функцији када се буде одговарало – да ли ће предузети нешто да се доказни материјали, које су надлежне службе безбедности прибављале са циљем да се процесуирају учиниоци кривичних дела, коначно употребе за ту намену а не да стоје у неким фиокама и да служе за међусобна уцењивања између политичара?

Треће питање тиче се председника Владе и будућег председника Србије, с обзиром да он може да предложи кандидата за гувернера Народне банке, за надлежно тужилаштво у Србији, Републичко јавно тужилаштво, а такође и за Јоргованку Табаковић, као актуелног гувернера Народне банке – да ли су банке у Србији изузете из закона Србије? Да ли су оне заштићене од било каквих кривичних дела? Јер заиста имамо једну парадоксалну ситуацију да банке могу да отимају станове грађанима, могу да отимају читаве фирме, раде са кредитима шта им је воља, користе приватне извршитеље и државне органе као сопствене утериваче дугова – и то им се толерише. Упропастили су многе људе, било да су им отели имовину, било да су стотине хиљада људи оставили без посла. Са друге стране, банкама се дозвољава да чине различита кривична дела.

Малопре поменутих седам лица, њихове разговоре су надлежне службе безбедности прислушкивале 2009. године у операцији „Балкански ратник“ и сва та лица су учествовала у „прању“ нарко-новца, то се види из тих прислушкиваних разговора. Ниједно од ових лица није процесуирано. Да ли заиста надлежни државни органи или било ко у овој земљи може да помисли да се новац „пере“ сам од себе, да неки Дарко Шарић или Зоран Ћопић Ћопа дођу, ставе новац у веш машину и тако перу паре? Или је потребно саучесништво одређених лица, пре свега из банкарског сектора и државних органа, да би се тај новац „опрао“ и ушао у легалне токове?

Цитираћу неке од разговора које је Зоран Ћопић Ћопа, као главни „перач“ новца, обављао са поменутом господом: 13. априла 2009. године у 12,32 часова, број документа 5360 – Зоран Ћопић и Душан Јовановић из „Пиреуса“ око фирме „DTM Relations“, то је фирма којој се управо суди, односно суди се Бранку Лазаревићу, тадашњем шефу кабинета Ивице Дачића – фирма која је служила за преузимање „Митрос Срема“; иста лица разговарају и 27. маја 2009. године, број документа 5451 у судским списима, а везано је за гаранције око фирме „Мега табак“ због које

је Ћопић осуђен и хотела „Президент патриа“, и ту помињу опет фирму DTM и експлицитно кажу да је фирма „Цертус“ преузела апарате а клан Шарић је преузео саму фирму да би купио „Митрос Срем“. Такође, и са Бојаном Кордићем, 2. априла 2009. године, број 5303, човек је директор у „Комерцијалној банци“. ХИПО банка, Ђорђе Стојшић и Зоран Ћопић, 26. маја 2009. године воде разговор у 13,41 часова, број 5444, 5445 фирма ИПОК из Зрењанина – две милијарде смо имали промета, сигурно можемо да преузмемо фирму. Такође, „Хипо банка“, разговор који се тиче „Вршачких винограда“, где се Ћопић жали како има фирму и има на лагеру 10-15 милиона евра, па не знају шта да раде. „АИК банка“, 5330, разговор са Љубишом Јовановићем, договарају се да му одблокира фирму у петак, па да је поново блокира за 5-6 милиона у понедељак, јер му треба само да затвори неки посао а новац ће лећи. Или, број 5300 са Слобом Рацићем из исте банке, „АИК банке“ – морате да завршите ових милион и по у „Вршачким виноградима“ јер имате најмање 10 милиона евра вина. А шта каже Слоба Рацић? Чуо се са Богданом Родићем и каже – не можемо више да петљамо, мало смо се преиграли, продајемо акције „Меркатора“. Ми смо дужни радницима ИПОК-а и осталих фирми да се ово реши.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала, посланиче.

Реч има народни посланик Војислав Шешељ. Изволите.

ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ: Даме и господа народни посланици, ја постављам питање председнику Владе и новоизабраном председнику Републике Александру Вучићу – зашто још није потписан и достављен на ратификацију Народној скупштини споразум са Владом Руске Федерације о статусу руских стручњака у бази за хитне интервенције у Нишу, односно српско-руском центру за хитне интервенције, чији би статус био формално исти као статус припадника НАТО-а који су стационирани у Београду?

Изјава да би улазак Србије у НАТО решио све проблеме значи заправо да би улазак Србије у НАТО уништио Србију и Србија тако више не би имала никаквих проблема, уништио би српски народ и српски народ уништен не би имао никаквих проблема.

Улазак у НАТО је немогућ без признања независности Косова. Немогућ је без уништења Републике Српске и њеног утапања у унитарну Босну и Херцеговину. Немогућ је без специјалног статуса за рашку област, односно Санџак. Немогућ је без одвајања Војводине од Србије и то је ваљда у Србији свима јасно, а како Србија може сачувати ово што јој преостало и евентуално у будућности повратити оно што је привремено изгубила – то је улазак у савез са Русијом.

Србији није довољна база у Нишу. Србији су потребне руске војне базе и формални савез са Русијом, односно улазак у ОДКБ, у Одбор договора о колективној безбедности.

Србија треба да понуди Русији базу за радарске системе и неколико база за хитне интервенције. Русија мора бити спремна да брани Републику Српску, ако затреба, и мора да брани своје интересе широм Балкана. Американци су довели појачање у своју базу Бондстил на Косову, чим је режим у Београду вербално заоштрио своје ставове око Косова и Метохије и понашање шиптарске сепаратистичке власти у Приштини. Нама треба руска помоћ, не да се бранимо од околних суседа, него нам треба да се бранимо од НАТО-а, од његовог кидисања.

А код нас су стручњаци још у време досманлија избацили из стратегије националне одбране НАТО као главног потенцијалног противника и сад је нама борба против тероризма главна преокупација, а не НАТО који прети опстанку Србије.

Ми се не смемо угледати на наше суседе. Хрвати су увек били у табору поражених сила, и у Првом и у Другом светском рату. Босански Муслимани, Хрвати су сви били у табору Хитлеровом стопроцентно, то се види по дочеку Хитлерове војске у Загребу 1941. године.

У Босни и Херцеговини је донекле била другачија ситуација, али тамо је већина Муслимана била за Хитлера, али био је значајан број и оних који су били против Хитлера, који су се опредељивали за четнике Драже Михаиловића или за Титове партизане.

На Косову и Метохији сви су Албанци били за Хитлера. У Првом светском рату сви су били за Аустроугарску и за Немачку, а пре тога су вековима били „башибозлук“ турске војске, дакле, нерегуларне трупе које су служиле за припреме војних дејстава за уништавање цивилног становништва, итд. Из њихове судбине нешто научимо. Они нису пример за углед.

ПРЕДСЕДНИК: Време. Хвала вам, пет минута.

ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ: Само се мени води рачуна о времену. Може Чеда минут дуже, могу остали.

(Чедомир Јовановић: Будеш за НАТО.)

Да, је л ови за НАТО имају овде протекцију или ови што цвеће доносе?

ПРЕДСЕДНИК: За Чеду ми нико није замерао, за вас јесу медијски.

Реч има народни посланик Радослав Јовић. Изволите.

РАДОСЛАВ ЈОВИЋ: Поштована председнице, колеге и колегинице народни посланици, грађани Србије, посланичко питање постављам Влади Републике Србије, а пре свега Министарству правде и Министарству иностраних послова.

Имајући у виду да смо се у претходних неколико дана суочили са својеврсним јавним признањем Вилијама Вокера, да је радио у континуитету, од 1999. године до данас, на пројекту тзв. „велике Албаније“ односно на уједињењу свих Албанаца, да ли и које мере има на располагању наша држава, имајући у виду застрашујуће последице извештаја који је тај човек послао међународним институцијама по нашу земљу и народ, постоје ли механизми и мере које наша држава може да покрене за његову личну одговорност, имајући све ово у виду?

Тај човек који је зашао дубоко у девету деценију, уместо да се озбиљно суочи са сопственом савешћу и да поразговара са сопственом савешћу због последица које су нам нанете, долази на прославу Рамуша Харадинаја и његовог покрета и каже да није обавио посао до краја, већ да је његов циљ и његов пројекат заправо у континуитету био да се створи та фамозна „велика Албанија“.

У прилог овог захтева да наша држава мора да инсистира и на овом виду одговорности, политичке и правне, иду и огромне жртве. Сетимо се да је 2.500 људи на овим просторима изгубило своје животе, да је 12.500 људи остало са последицама рањавања, сетимо се да се и дан данас на стотине људи воде као нестали, не знамо ништа о њиховој судбини. Ево, сваког дана када улазимо у ово здање суочавамо се са фотографијама тих људи испред Дома Народне скупштине. Шта је са тим људима било? Ко је трговао њиховим срцима, плућима, јетрама? Ко је чинио тај монструозни злочин? А све је кренуло од извештаја Вилијама Вокера. Сви су признали, укључујући и Била Клинтона, и Солану и све остале који су у то време оправдавали агресију на нашу земљу, да је управо тај злочин учињен у Рачку кључни камен од којег се креће да се казни наш народ и наша држава.

Сведоци, као што су докторка Хелена Ранга, па и наши стручњаци који су учествовали у увиђају у Рачку говоре да ту није било ни говора о било каквом злочину према цивилима већ да су те жртве у ствари жртве борбе терориста и наше државе.

Нажалост, последице ћемо трпети и даље. Економско разарање које су нам учинили, а и последице осиромашеног уранијума који је остао

иза „милосрдног анђела“ на овим просторима биће очигледне у наредном периоду.

Зато ни ова институција, зато ни ми који седимо овде, као ни наша Влада и све остале институције у овој земљи, не смеју да затворе очи над чињеницом да је један лажни извештај таквог човека какав је Вилијам Вокер учинио велику и застрашујућу неправду и овом народу и овој држави.

Зашто не смемо да заборавимо ово и зашто то морамо стално да помињемо? Да нам се историја не би понављала, да се не би поново, на исти начин, на овом месту или на неком другом стварала лажна слика о једном народу или некој држави и на основу тога се примењивала застрашујућа сила, односно закон силе.

Нељуди никада не смеју да буду скинути са наших потерница. Они морају стално да стрепе од тога да ће доћи пред лице правде и да ће одговорати за злочине које су учинили.

Жртве које смо поднели у минулом веку, а сетимо се колико је милиона нас страдало у име слободе и у име правде, обавезују нас да ово питање постављамо свакодневно и да не затварамо очи пред њим. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Поштовани посланици, сагласно члану 27. и члану 87. ст. 2. и 3. Пословника, обавештавам вас да ће Народна скупштина данас радити и после 18 часова.

Настављамо са радом у расправи по амандманима.

Прелазимо на 3. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ДАВАЊУ ГАРАНЦИЈЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ У КОРИСТ НЕМАЧКЕ РАЗВОЈНЕ БАНКЕ KfW, ФРАНКФУРТ НА МАЈНИ, ПО ЗАДУЖЕЊУ ЈАВНОГ ПРЕДУЗЕЋА „ЕЛЕКТРОПРИВРЕДА СРБИЈЕ“, БЕОГРАД (ПРОЈЕКАТ „МОДЕРНИЗАЦИЈА СИСТЕМА ЗА ОТПЕПЕЉИВАЊЕ ТЕ НИКОЛА ТЕСЛА А“) (појединости).

На члан 1. амандман у истоветном тексту поднели су народни посланици Вјерица Радета, Мариника Тепић, Зоран Живковић и Владимир Ђурић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Даме и господо, ми смо и на ове јучерашње закона и на овај данас поднели амандмане где смо тражили да се бришу ови предложени чланови зато што мислимо да овај закон, овакав,

уопште не треба да постоји. Ово је штетан закон, колико год сте ви покушали да то прикријете и да прикажете на некакав други начин.

Ови закони, и један и други, јесу задуживање. Ви кажете – то је само гаранција. Јесте формално гаранција, али једним законом додатно задужујете државу за 45 милиона евра, другим за 15 милиона евра.

Чињеница је, колико год министри то покушали да прикрију, да се на ове износе плаћа камата чак и ако ми ове износе кредита не повучемо, односно не будемо користили.

Још нешто је чињеница. Министар Вујовић није хтео да одговора на те примедбе зато што зна да смо у праву. Ови износи су одређени и предвиђени стриктно наменски, и један и други. Ви сте им већ променили намену зато што сте их претворили у хартије од вредности и сада, наравно, имате проблем како овој Развојној банци Немачке да објасните ту вашу трансакцију која је незаконита и која није у складу са овим што нама нудите.

Такође, инсистирамо да нам доставите тај споразум, и један и други, да видимо. Јуче смо рекли да је то морао да буде саставни део образложења предлога ових закона, шта је то о чему Народна скупштина овде расправља и о чему се гласа. Ми фактички не знамо шта је потписано у име Скупштине, јер то је потписао неко из Владе без сагласности Скупштине. Питање је шта би се десило да, рецимо, Народна скупштина не изгласа ове предлоге.

Такође, питање на које нисмо добили одговор је – ко је потписао ове уговоре са Развојном банком Немачке и како се десило, где је отишло скоро пола милијарде евра које су потрошене за посредовање? Ко је посредовао и где су те паре? Дакле, пуно је питања на која нисте дали одговор.

Образложење због чега не прихватате наше амандмане је неозбиљно зато што заиста не одговарате ни на оно што смо написали у амандману, нити на оно што вас питамо још од начелне расправе. Дакле, предлажемо да усвојите амандмане и вратите ове законе, па нам их лепо предложите са тим текстом уговора, да видимо шта сте то „муљали“ и о чему би овде требало да расправљамо. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Само моменат.

Потпредседник Маринковић каже да сте јуче већ говорили по овом амандману.

(Вјерица Радета добацује.)

Само полако. Моја је грешка, па вам нећу ово време одузети од групе. Моја је грешка.

Само да видимо да ли је Владимир Ђурић јуче говорио. И ви сте говорили по овом амандману јуче, као предлагач. Да ли хоћете да трошите време групе?

(Владимир Ђурић: Зашто ми не дате прилику?)

Зато што сам направила грешку, утврдила грешку. Када неко утврди грешку онда је не прави поново. Ако прави грешке поново, проблем је у њему. Сви су говорили као предлагачи.

(Владимир Ђурић: Ваша је грешка.)

Без обзира што је моја грешка, када утврдиш грешку не срљаш даље.

Реч има народни посланик Марко Атлагић, време групе.

МАРКО АТЛАГИЋ: Многопоштована председнице Народне скупштине Републике Србије, предлажем да се амандман одбије из разлога што је ретроградан, деструктиван, антибезбедносан и неприхватљив.

Поштована председнице, ми смо јуче слушали читав дан критике на рачун овог закона управо од оних који су требали да пре двадесет или десет година изврше транзицију „Електропривреде Србије“, а нису. Нису због тога јер нису знали, нису хтели или су паре прали. Биће да је и једно, и друго и треће.

Поштовани народни посланици, вас, који сте јуче критиковали овај закон, подсећам на Закон о буџету Републике Србије за 2017. годину: „У члану 3. је предвиђено издавање гаранција Републике Србије Немачкој Развојној банци из Франкфурта на Мајни у износу до 45 милиона евра. Та средства су намењена за пројекат „Електропривреде Србије“ под називом - Реконструкција система за транспорт пепела и шљаке“, завршен цитат.

Поштовани народни посланици, да ли сте прочитали буџет Републике Србије за 2017. годину, који сте јуче критиковали? Наравно да нисте, јер да јесте не бисте критиковали, видели бисте да ово пише. То је доказ да је Влада Републике Србије одговорна, јер реализује зацртани план буџета и, наравно, ви из опозиције имате на то примедбу. Да се има мало посланичког морала и одговорности, не бисте имали примедбу.

Дозволите да вас подсетим, поштовани народни посланици, да довољна количина енергије представља примарни ресурс сваке државе, па и Републике Србије, јер без енергетске безбедности нема ни националне безбедности Србије. С тим у вези, мој српски земљак али светски Никола Тесла, као што знате творац модерне енергетике, једном приликом је рекао,

цитирам – „развој и богатство...“, видим да је неким посланицима ово смешно, „једног рада, успех једне нације, прогрес целокупног људског рода, строго су дефинисани енергијом доступном за коришћење.“

Зато је одличан потез Владе Републике Србије што ствара услове за коришћење довољне количине енергије, а тиме уједно и јача одбрамбену способност наше земље.

Видели смо једног од предлагача амандмана на овај предлог закона, јуче је дао примедбу а мислим да је човек који је био премијер и савезни министар требало да буде коректан и барем прочита буџет Републике Србије јер онда не би изјављивао оно што је јуче овде изјавио и критиковао Владу у вези са овим законом. Нека, то је његово, он се боље доказао у ветерини, јер је измислио вакцину против птичијег грипа од јогурта и воде и вакцинисао кокошке у селу Пуковац. Нормално, коке угинуле а он узео паре и здимио, али повратио се у Чагровац касније. Но, о том потом.

Поштовани народни посланици, данас су овде изречене такве неистине на рачун онога што је речено у уводном делу председника Републике, новоизабраног и председника Владе...

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, по амандманима, молим вас.

МАРКО АТЛАГИЋ: По амандману, али само да цитирам реченицу, јер се ради о ...

ПРЕДСЕДНИК: Не, сви смо чули те реченице, али по амандману.

МАРКО АТЛАГИЋ: По амандману.

ПРЕДСЕДНИК: Да не ширимо причу, прошао ми је рођендан јуче, значи идемо по старом.

МАРКО АТЛАГИЋ: Молим вас, ради се о безбедности земље, о амандману о енергетици, а онда и националној безбедности. Управо је посланик једне посланичке групе рекао да ми треба да уђемо у НАТО. Цитирам – Србија би имала мање проблема ако би ушла у НАТО, али 75% народа је против. То је тачно речено, само је заборавио други део реченице који је битан – ако бисмо ушли у НАТО, имали бисмо дугорочну нестабилност у земљи. Тачка. Србија ће бити војно неутрална, неће ићи ни у један војни савез.

Молим председника ове посланичке групе да када цитира... сада га нема јер је знао да ћу ово рећи па је напустио... па макар се звао и НАТО-прашинар, реално цитира. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, трошите време групе на ширу расправу.

Реч има народни посланик Владимир Ђурић.

ВЛАДИМИР ЂУРИЋ: Хвала.

Први пут се јављам да пријавим повреду Пословника у сазиву ове скупштине. Члан 158. став 5 – сваки подносилац амандмана има право да образложи свој амандман у трајању од два минута.

Поштована председавајућа, ви сте начинили грешку тако што сте поновили расправу по тачки дневног реда која је јуче обављена и колегиници сте дали реч да поново као предлагач амандмана исти образлаже иако је она то јуче урадила.

Сматрам да је требало ставити посланике у равноправан положај, па додатно време омогућити и осталим предлагачима амандмана. Није проблем, ја сам амандман јуче образложио. Немам жељу да поново говорим оно што сам јуче већ рекао.

Уједно скрећем пажњу и на повреду члана Пословника 106. став 1. Претходни говорник се заиста није држао дневног реда, причао је о томе ко је где „здимио“ и сличне ствари. То се заиста понавља као стандардна пракса, за коју вас молим да је прекинемо.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Евентуално Вјерици Радети да се одузме минут и 32 секунде. У праву сте, али да не бисмо правили преседан, шта је било – било је. Моја грешка. Може да се гласа о томе, није проблем.

Ја сам опоменула Марка Атлагића да није био у теми.

Гласаћемо о повреди Пословника. Да ли је тако? (Да.) Захваљујем.

На члан 2. амандман у истоветном тексту поднели су народни посланици Зоран Красић, Мариника Тепић, Зоран Живковић и Владимир Ђурић.

Реч има народни посланик Зоран Красић.

ЗОРАН КРАСИЋ: Да је права и правде и поштовања Устава, ова два предлога закона не би били на дневном реду. Зашто не би били на дневном реду? Зато што је овај први уговор потписан 28. фебруара 2017. године, па онда ваљда улази у процедуру, па ми доносимо закон о давању гаранције, па онда овлашћени представник потписује акт о гаранцији. Међутим, ми из овог закона видимо да је та гаранција већ дата.

Значи, ви сте пожурили. Зашто сте пожурили? Ево због чега сте пожурили – ако се погледа стање директних обавеза Републике Србије према енергетском сектору, имамо укупно додатно финансирање пројеката енергетске ефикасности у Србији код Светске банке, па онда имамо у оквиру Међународне асоцијације за развој пројекат ефикасности у Србији, па додатно финансирање – пројекат енергетске ефикасности у Републици Србији, па онда имамо од кредита код страних влада два кинеска кредита, па код Немачке развојне банке, која се труди да развије Немачку на територији Србије, имамо седам кредита код „KfW“ – од рехабилитације локалног система грејања, па надаље.

Кад су у питању индиректне обавезе Републике Србије, а то је по основу ових гаранција, ту имамо скоро 16 пројеката – од хитне реконструкције енергетског сектора, па набавке и уградње електронских паметних бројила, па онда имамо пројекат за мале хидроелектране, па пројекат за „Колубару“, па пројекат реконструкције ЕПС-а, па код Европске инвестиционе банке пројекат – уређај за енергетски систем, па онда реконструкција енергетског система, па пројекат унапређења „Електромреже“, па опет код Немачке развојне банке, на територији Републике Србије, рехабилитација Бајине Баште, па термоелектране на лигнит, па Зворник, па одсумпоравање рударског комбината „Колубара“ – он више и не постоји, само да знате – па онда имамо два пројекта Енергетске заједнице за Југоисточну Европу, па код страних влада такође имамо пројекат где нас Пољаци финансирају. Онда се стварно поставља питање – зашто држава преузима директне и индиректне обавезе према енергетском сектору, када је енергетски сектор нешто најуспешније у Републици Србији?

ПРЕДСЕДНИК: Зоран Живковић.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Хвала лепо.

Поновићу исте аргументе и понављаћу их цео дан, око сваког амандмана зашто је бесмислено да држава Србија преузима гаранције за предузеће, за које смо чули, понекад подсмешљиво, али из приче председника Владе да је то бисер српске привреде, да је то једно савршено предузеће које практично производи само профит, да је потпуно поправљено у односу на 90-е или касније, и разне друге бајке које су ружне бајке. То није тачно.

Ми имамо велики проблем са тим предузећем, али ако имамо велики проблем, хајде да се онда ради на решавању тих проблема, а не да причамо да је савршено а да се држава задужује.

Поред свега овога што сам јуче рекао, да поновим да постоји сигурно бар једна трећина вишка запослених, да су плате највеће у нашој привреди, да само од једномесечног платног фонда ЕПС може да финансира ове своје обавезе због којих узима кредит и да је бајка да имамо најјефтинију струју у региону, да један киловат-сат кошта шест центи.

Позивам грађане да узму своје рачуне за струју и да израчунају укупан износ, да то поделе са око 7,2, то је у динарима отприлике шест центи, па да виде да ли је цена једног киловат-часа шест центи или много више. Значи, кад имате нула потрошњу, онда је ваш рачун 800 динара, или 755, прецизније.

Јако је интересно да Влада данас и јуче овамо шаље свог представника да седи и брани се ћутањем. Очекујем да министар енергетике буде овде као велики експерт за ту област и да он говори о овој теми.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала, време.

Владимир Ђурић.

ВЛАДИМИР ЂУРИЋ: Хвала.

Дакле, данас расправљамо о споразуму у коме ЕПС од „KfW“ из Франкфурта узима 45 милиона евра кредита.

У члану 2. закона о коме разговарамо дефинисан је пројекат за који се та средства узимају. То је модернизација система за отпепељивање Термоелектране „Никола Тесла А“.

Ми као представници грађана треба да одлучимо да ли ћемо пружити гаранције да ћемо уместо ЕПС-а немачком зајмодавцу вратити кредит, уколико ЕПС то не буде могао. Да бисмо о томе могли донети компетентну одлуку, морамо знати како у ЕПС-у руководе пројектима, како управљају пројектима за које се зајме средства и како ЕПС позајмљени новац враћа.

У начелној расправи министри су нас уверавали да ЕПС није једно од оних јавних предузећа због чије неликвидности и немогућности враћања кредита морамо да активирамо гаранције, које смо у износу од скоро 320 милиона евра прошле године из буџета исплатили уместо тих јавних предузећа, и да ЕПС добро управља својим пројектима.

Ја ћу подсетити грађане да је октобра 2012. године ЕПС са истим „KfW“ уговорио кредит од 65 милиона евра и бесповратну помоћ од девет милиона евра за пројекат укупне вредности од 181,6 милиона евра, чија је намена била да се обезбеди сигурна и континуирана испорука угља.

Пет година касније имамо пад производње струје у првом кварталу ове године, који је на нивоу квартала негде око 14%, при чему је у марту произведено фрапантних 22,9% струје мање у односу на исти период претходне године. Из увоза, колико нам је министар енергетике рекао, компензовано је неких 47 милиона евра, али свакако да ЕПС има велику измаклу корист, јер да је произвео ову струју коју није произвео, она би се као вишак извезла и имали бисмо девизни прилив у спољнотрговинском послу.

Поред тога, из медија сазнајемо да је „Колубара“ у озбиљним проблемима, да каснимо са пољима „Вреоци“, „Велики Црњани“, пољима Б, Д, Е и Г, да радимо неплански па нам се појаве одрони и рупе у „Вреоцима“ и онда морамо хитно да евакуишемо школу.

Све ово у прилог томе да ли ћемо дати гаранције за ЕПС или нећемо. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Марко Ђуришић.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала.

У члану 2. се дефинише да Република Србија постаје гарант по овом закону за зајам који се узима по споразуму о зајму и говори се на више места о споразуму о зајму, а народни посланици нису у могућности да виде тај споразум. Оно што смо тражили у начелној расправи од министра је да се посланицима достави тај споразум. Министар Вујовић је рекао да не види никакав проблем да добијемо тај споразум. Међутим, до дана данашњег нисмо га добили, а, нажалост, наш амандман о којем ће се расправљати касније – да споразум буде део овог закона, Влада није прихватила.

Мислимо да бисмо били неодговорни ако бисмо дали гаранцију и прихватили овај закон без могућности да видимо споразум. То што се у образложењу закона неки делови споразума наводе за некога је можда довољно, али ја мислим да за већину није и не видим ниједан разлог да макар до краја ове расправе не добијемо тај споразум, да видимо све детаље – оне који су наведени у образложењу, као и оне који нису наведени у образложењу. Очигледно је из ове расправе претходна два, три дана да ситуација није баш тако сјајна и да у управљању ЕПС-ом постоје озбиљни проблеми.

Слушали смо о томе како је почета реорганизација а вероватно после неколико година боравка високо плаћених консултаната, дошли смо до епохалног решења да у ЕПС-у уместо 600 директора имамо седам. И

сада би тај податак очигледно требало да нас све одушеви и да кажемо браво, али поставља се питање – ко данас обавља посао тих 600 директора, ко су ти људи и да ли они имају знање за тај посао?

Очигледно је на основу резултата ЕПС-а у производњи струје, што је примарна делатност, а ЕПС је, рекао је малопре колега, у марту произвела 22,9% мање електричне енергије него у марту 2016. године. Значи, очигледно је да су резултати катастрофално лоши. И ако пратимо ту логику, мислим да је боље да вратимо оних 600 директора ако ће се производња струје вратити на ниво из 2016. године.

Ова расправа мора да се води у том контексту. Мора да се води у контексту онога шта још није урађено, а везано је за побољшање здравља и еколошких услова у Обреновцу. Имамо кредит одобрен од Јапанске инвестиционе банке још 2011. године, потписан 2013. године, од 200 милиона долара за одсумпоравање штетних гасова који излазе из Термоелектране А. До данас реализација тог посла није кренула, четири године пошто је потписан уговор.

Које пенале плаћа Република Србија за неповучена а потписана средства? Да ли је то показатељ бриге о здрављу грађана Обреновца? Шта ми радимо како бисмо испунили услове из европске Директиве о емисији штетних гасова из великих котлова? И да ли ћемо, пошто очигледно нећемо испунити та правила која смо сами прихватили да испунимо до почетка следеће године, у наредних пет година морати да угасимо три или четири блока на Термоелектрани? У каквој ћемо онда безбедносној, економској и свакој другој позицији бити ако ти блокови престану са радом 2022. године?

То су озбиљне теме. Нажалост, овде данас нема ни министра енергетике, а претходних дана нисмо могли да добијемо ниједан одговор на то питање. Слушали смо приче о великој реформи, реконструкцији, транзицији која се ради, али резултат те транзиције је катастрофалан – 14% мање у првом кварталу, с тим да је у марту произведено 22,9% струје мање него пре годину дана. Март није био најхладнији месец. Хладнија је била зима 2011. и 2012. године него што је била ова зима, па тада није било тих и таквих падова електричне енергије и ископавања угља. Очигледно је да су неспособни кадрови које је СНС довео, пре свега на руководећа места у систему ЕПС-а. Они се данас можда не зову директори него имају неко друго, модерно име, али очигледно свој посао не умеју да раде. Последице тога су катастрофалне. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Владимир Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала лепо. Могло је да буде и по основу за реплику, али није неопходно.

Позивам да се свакако не прихвати и уједно сматрам да је ово добра ствар, то делим са вама. Позивам да размислимо још мало. Све ово што се говори, прокоментарисаћу и то, заиста не садржи неке специјалне разлоге. Ако причамо о датумима, нпр. о закључку Владе из фебруара, то сада треба да буде основ да не реализујемо нешто што је корисно, што је по повољним условима за ову земљу, не могу да кажем ништа друго осим да не разумем. Чули смо већ да је ово о чему причамо предвиђено још буџетом, а буџет није донет у фебруару. Дакле, ништа није непланирано и ништа није изненађење. Тако да то није никакав аргумент.

Друга ствар, што се тиче некакве колизије са законом, је л' ступање на снагу регулисано тако што оно долази на ред када се Скупштина изјасни? Јесте. Хоће ли Скупштина да се изјасни? Хоће. Има ли каквих последица пре тога? Нема.

Било је питање – зашто све ово, чему све ово служи? То, даме и господо, пише. То лепо пише и прецизно је објашњено. Врло је разумљиво у мишљењу које смо од Владе добили на амандмане који су поднети. Тамо лепо пише – без ових гаранција услови не би били овако добри. Не би ови повољни услови били овако повољни, камата од 0,8% годишње је последица чињенице да овде постоји државна гаранција. Дакле, више него јасно.

Будући да је било неких примедби на рачун развоја Немачке у Србији кроз овакве споразуме, ево, отворени позив свакоме ко заиста тако мисли, нек да светли пример. Нека да сам, нека обезбеди, нађе начин за обезбеђивање средстава под овим условима и нека он буде тај који ће да развија себе или Србију, није важно. Али ако нико не може да конкурише оваквим средствима под овим условима, можда је боље да неумесне коментаре задржи за себе.

Дакле, морам да позовем да се не усвоји, иако сам захвалан на доброј рекапитулацији успешних пројеката који се реализују у овој земљи, на доброј рекапитулацији свега доброг и корисног што и ова Влада ради. Иако сам захвалан и на подсећању да смо кроз овакве аранжмане имали и бесповратне помоћи. Дакле, ако неко мисли да тога нема, може да се консултује са колегама и да размене информације које имају, вероватно ће заједно склопити довољно добру слику.

На оно што сматрам малициозним опаскама нећу да се обазирем. Било је овде приче да мало раширимо ову тему, па да говоримо о

томе шта се у међувремену реализовало, а шта није, у области заштите и здравља и средине у Обреновцу. Када бих хтео тиме да се бавим, могао бих да причам на дугачко и на широко јер сам то годинама својим очима гледао – како је у време док се досовска булумента старала о овој држави, па између осталог и Обреновцу и о електрани која се тамо налази, дословце црни снег могао да се види сваке зиме. Онда размислите колико је то било здраво и за наше природно окружење лепо, чисто и корисно.

Да се такве ствари не би дешавале, погледајте мало садржај споразума – чему ова средства служе и још једном се подсетите услова. Не треба овде политизовати ствари ако је људима који се овом расправом баве до нечега заиста стало. Ако ћемо само да причамо, можемо и то, али то грађани виде па да се после не чудимо што вреднују како вреднују на изборима. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Ђорђе Комленски.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Даме и господо, другарице и другови, овај амандман не треба прихватити, јер једноставно нема апсолутно никаквог смисла. Нема смисла ни у самом тексту овог хигијеничарског амандмана, који гласи „брише се“, а ни у образложењима која су дата за усвајање амандмана.

Не постоји никаква бојазан да ће држава Србија платити овај кредит уместо ЕПС-а, из следећих разлога. Можда треба разумети бојазан претходног режима, јер до 2012. године држава је плаћала све кредите ЕПС-а зато што је ЕПС, док су они владали, константно био у минусу и ово је била класична злоупотреба.

Сада имамо сасвим другачију ситуацију. Уместо њихових неспособних кадрова дошли су људи који знају да руководе, који хоће себе да уложе и потроше за добробит ове државе и ЕПС-а и предузеће 2016. године, после дугог низа година, први пут позитивно послује. Ускоро ћемо имати и званично те резултате, али ако предузеће које данас има 500 милиона евра на рачуну неко може да сматра предузећем коме је ризично дати гаранцију за један овако важан пројекат кроз кредит – заиста је потпуно бесмислено, и онда имају проблем сами са собом, својим поимањем и сећањем како је неко владао у претходном периоду.

Третирати овакав инвестициони кредит као трошак је заиста могуће само од оних који не разумеју да инвестиција није дуг, да је инвестиција нешто што треба да донесе ново и добро, а то могу да раде само они који не схватају да су они у ствари правили трошак буџету Републике Србије својим бесмисленим одлукама, па су огромне трошкове

направили због накнаде штете коју ова држава плаћа за незаконита хапшења у „Сабљи“, судијама које су биле разрешене без икаквог разлога, они који су плаћани „банатске шоре“ уместо да су исплаћивали стипендије за младе уметнике. Да не набрајамо, то може потрајати доста дуго.

Предлажем да Скупштина у дану за гласање ове амандмане одбије, усвоји закон онако како је предложен и подржи ЕПС у напорима да оно што је стављено на ноге настави да надограђује и функционише још боље. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Милимир Вујадиновић.

МИЛИМИР ВУЈАДИНОВИЋ: Поштована председнице, уважена министарко, господо народни посланици, свакако да као народни посланик сматрам да треба одбити предложени амандман, не само из разлога што садржи једну реч – брише се. Наиме, да би грађани Србије боље схватили, брисање амандмана значи, у ствари, брисање предлога закона у потпуности, али то значи и брисање могућности за модернизацију ЕПС-а, односно ТЕНТ-а. То значи и брисање могућности да Обреновац и околина удишу здрав ваздух. То значи и брисање могућности да живе нешто здравије, и Обреновац и Србија. То значи брисање свега онога што ради Влада Републике Србије када је у питању сарадња са Републиком Немачком.

Није ни чудо, предлагачи или многи од њих избрисали би бог зна шта у Србији. Избрисали би они и прошлост, ако је могуће, и онај део прошлости на који је Србија поносна али и онај део прошлости због које би многи требало да се постиде. Избрисали би они и аферу са фамозним виноградом у Крчедину. Избрисали би они и дешавања у Покрајинском секретаријату за спорт. Избрисали би они и све оно што се дешавало у изградњи Дома за децу са инвалидитетом у Бечеју. Избрисали би они афере које су се дешавале у ЕПС-у у прошлом периоду, нарочито 2012. године. Избрисали би они, наравно, и 2010. годину када је уплаћено 30 милиона за експропријацију у Вреоцима, која никада није спроведена. Онда смо у зиму 2010. на 2011. годину увезли струје за 100 милиона евра. Понављам, овде говоримо о 45 милиона, а увезли смо струје за 100 милиона евра.

Избрисали би они и онај део од 2001. до 2004. године о којем смо јуче слушали хвалоспеве. Ја тада нисам био политички активан али се веома добро сећам оног фамозног уговора који је спроведен, који је у ствари закључен без тендера за увоз и извоз вишкова струје, па је један скупштински одбор о томе и те како расправљао. Ондашња министарка

Кори Удовички је и рекла, јасно и гласно, да је тим уговорима нанесена штета држави Србији. Избрисали би они и да су у периоду од 2004. до 2010. године приватне машине радиле у Колубари. Исплаћено је неких 130 милиона евра за тај посао. Избрисали би они да су машине тада радиле 25 сати дневно. Избрисали би они да је гориво точено код приватника, а после га ја плаћала ЕПС.

Избрисали би они много штошта, поштовани грађани Србије, међутим, народни посланици у Скупштини неће дозволити брисање овог амандмана, а нећемо дозволити ни брисање колективног памћења овог народа за све оно што је у периоду до 2012. године урађено Србији и ЕПС-у. Хвала вам и још једном позивам све да предложени амандман одбацимо.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Радослав Милојичић.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала.

Поштована председнице, уважени посланици, рекламирам члан 106 – говорник је дужан да говори само о тачки дневног реда. Овде смо чули салве увреда према опозицији, ДС-у, као и доста небулоза, тако да сте били дужни да опоменете претходног говорника као што опомињете мене и одмах ми одузмете реч чим мало скренем са теме или покажем неку слику о бахаћењу СНС-а, куповини разних вила док народ све теже и теже живи.

ПРЕДСЕДНИК: Ето, избили сте ми аргумент. Значи, једнака према свима.

Реч има Владимир Ђурић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ЂУРИЋ: Хвала.

Дакле, слажем се да се амандман не прихвати, иако сам његов предлагач. Није ни поента да се овај члан закона брише тек тако, без да имамо демократску расправу о битним питањима. Дакле, пројекат је добар, то није спорно. Услови кредита су добри. Нису они посебни због тога што ову власт немачка држава и Немачка државна банка посебно воле, него можда због тога што је министар Вујовић способан финансијски менаџер па има способност да испреговара боље услове, а ти су услови, с обзиром да су у питању државни послови, иначе повољнији него комерцијални услови код комерцијалних банака.

Дакле, свесни смо ми да брисањем овог закона и овог члана нема кредита, јер без гаранција кредит неће бити одобрен уопште. Дакле, то руши цео споразум. То није ни циљ. Поента је да ако и прихватимо да је ЕПС ликвидан и да ће бити у стању да отплаћује овај кредит, што је можда

упитно а можда и није, да би се то морало видети кроз билансе ЕПС-а који баш и нису увек тако доступни и детаљно образложени. Питање је како у ЕПС-у управљају пројектима, а то је већ питање менаџмента, питање квалитета кадра који у ЕПС раде, који у ЕПС-ом управљају. Зато сам заправо и отворио тему пројекта који је пре пет година финансиран силним кредитом KfW, да би обезбедио континуитет у производњи угља који пет година касније немамо. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Александар Марковић.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајућа.

Даме и господо народни посланици, знам да сад можда и претерујемо у јављају и објашњавању онога што смо већ чули неколико пута јуче и данас, али један од предлагача амандмана је у свом уводном излагању рекао да нема ни намеру да образложи амандман, него да ће поновити аргументе које је изнео јуче. То је једна прича, научена напамет, коју, нажалост, слушамо и данас.

Али због грађана Србије мислим да треба да нагласимо због чега треба да одбијемо овај амандман и не треба да прихватимо аргументацију која је, поновићу, потпуно бесмислена. Брисањем овог члана, а сва срећа што овај Предлог закона има само пет чланова па имамо пет амандмана у тексту – брише се, да има више чланова вероватно би имали и више таквих амандмана, али због грађана Србије да поновимо још неколико пута. Дакле, у питању је зајам који узима ЕПС у циљу пројекта модернизације система за отпепељивање ТЕНТ-а.

Који су услови зајма? Дакле, 45 милиона евра, отплата од 2022. године до 2028. године, 0,8 каматна стопа на годишњем нивоу. Знамо да смо то неколико пута поновили али није згорег још једном нагласити. Ово је неупоредиво повољније него било који зајам који сте ви за време ваше власти узимали. Да не понављамо сада, по ко зна који пут, какви су то зеленашки услови били. Немојте да измишљате више и престаните да понављате исту научену причу како ово није добро за Србију. Не, ово је врло добро и за ЕПС и за стабилизацију читавог електроенергетског сектора у Србији.

Молим вас још једном, због свега онога што смо истакли, позивам вас да одбијемо све ове бесмислене амандмане. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Марко Ђуришић.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Пошто немамо споразум, не можемо да будемо упознати са свим детаљима, али хајде да погледамо оно што стоји у

образложењу Владе. Ако је колега кренуо да говори о неким условима, могао је макар да буде доследан и да их прочита докраја.

Значи, камата је 0,8%, али постоји „фронт енд фи“, како је рекао министар. Значи, једнократна накнада која се плаћа на почетку, од 0,75%. Па постоји и камата од 0,25%, ако се средства не повуку на време. Пошто немамо споразум, не знамо које је то време и које су транше и, с обзиром да имамо очигледну неефикасност у реализацији пројекта од стране руководства ЕПС-а, да ли ће и та камата бити зарачуната.

Када би грађанин отишао у банку и добио овако дефинисане услове кредита, рекао би – извините, имам закон и по закону сте дужни да ми израчунате ефективну каматну стопу. Онда би грађанину банка израчунала и ово не би било 0,8%, него би било 1,55%, плус ова казнена затезна камата везана за неповлачење средстава. То је права камата и то су прави трошкови.

Да имамо споразум, могли бисмо да видимо и колико ће бити плаћено за консултантске услуге. Нешто о томе је говорио и министар, али нам није дао споразум да тачно видимо колико се коме плаћа од тих средстава. Онда би, рачунајући то као ефективну каматну стопу, верујем нарасло преко 2%. То је и даље добро, али немојте овде да говорите ствари до пола, него реците до краја и донесите нам споразум да можемо да видимо све, да бисмо могли да дамо подршку. Споразум је министар најавио, рекао је да нема ничег спорног, али се после тога и он изгубио а споразума нема.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министар Ана Брнабић.

АНА БРНАБИЋ: Када причамо о томе да ствари говоримо до краја, онда је свакако важно напоменути да овај споразум није добар само зато што се од Скупштине тражи да потврди гаранцију државе, већ и зато што је укупна инвестиција 55 милиона евра, од чега 10 милиона евра из сопствених средстава даје ЕПС.

Дакле, то је један услов због којег је камата 0,8%. Други услов је што иза тога стаје држава. Трећа ствар, рекла сам јуче, очигледно ме неки нису чули па је важно да то кажем више пута и због грађана Србије и због поштованих народних посланика, дакле, не постоји провизија и немојте да нико на тај начин, стварно ружан, дезавуише грађане. Не постоји провизија за овај посао, постоји 0,75% за организовање посла. То није посредник, то је административни трошак обраде кредита који даје свака банка за комерцијалне кредите или Немачка развојна банка или EBRD или Међународна развојна банка, свеједно. Дакле, потпуно је нормално, познато

и свакако се подразумева да постоји административни трошак који узима банка, односно у овом случају KfW. Не постоје никакви други скривени трошкови, а свакако не постоји никакав посредник који узима новац одавде.

И коначно, када говоримо о финансијском стању ЕПС-а, невероватно ми је да причамо овде о стварима које немају никакву економску и финансијску логику. Значи, ви хоћете да кажете да ако неко има на рачуну 100 милиона евра и треба нешто да исфинансира са 50 милиона евра, он треба да тих 50 милиона евра да у кешу, у готовини, из сопствених средстава и да финансира неки пројекат.

(Председник: Време.)

Када би се тако радило, никад нико не би узимао никакав кредит. Дакле, имамо *Shell Oil*, који никада не би узимао кредит, не би постојале банке ако би све што радите радили из готовине.

(Председник: Време. Хвала, министре.)

Само да завршим. Ради се о томе да са 50 милиона евра које би дали као учешће ви можете да исфинансирате 10 пројеката а не један, и то је добар финансијски менаџмент.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има Мариника Тепић, као предлагач.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: По амандману.

Одмах ћу да се надовежем на образложење министарке. То како сте ви протумачили да неко одлучује да ли ће, уколико располаже готовином и спремним новцем, узети кредит или не је потпуно приватна ствар и тако размишљате када доносите приватну, породичну, партнерску, какву год другу одлуку. Када доносите ту одлуку на терет грађана Србије, не можете тако да се односите према обавезама.

Јуче сам рекла – давање гаранција за кредит који узима ЕПС није за неку имагинарну или од стране имагинарне жене која се, нпр. зове Влада или држава. Значи, то је обавеза за све грађане Србије – и оне који су гласали за ову владу и Александра Вучића и оне који нису, оне који су гласали против и који нису ни били у земљи итд. Ви, дакле, преузимате обавезу у име свих грађана Србије на прилично дуг период, без обзира да је камата и 0,01%. Не можемо говорити да је то најбоља могућа ствар у овом тренутку.

Ми и даље нисмо добили одговор на јуче неколико пута постављено питање, а то је – зашто неко ко је кредитно способан, у овом случају ЕПС, дужи државне гаранције да би узео кредит? Врло једноставно питање. Ми смо се кроз целу јучерашњу расправу, као и малопре, освртали

на то у ком стању је неко оставио државу и зашто су сада ови кредити нужни и да ми имамо нешто против отпепељивања, што је заправо циљ, односно унапређење заштите животне средине овим кредитом. Нико нема ништа против отпепељивања. Имамо против начина на који се долази до средстава, односно гаранција за тај кредит који узима ЕПС. Далеко било да било ко од нас има ишта против отпепељивања.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала. Време.

Реч има народни посланик Марко Ђуришић.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Жао ми је што немате исти аршин, па ако је министарка говорила дуже од два минута, могла је и претходна колегиница да заврши реченицу.

Министарка је рекла како нема провизије у овом послу. Можемо ми да говоримо о терминологији, али ево шта овде пише. „Провизија за организовање посла је 0,75% износа зајма и плаћа се једнократно.“ Провизија.

Министарка, немојте да се смејете. Тако пише овде – провизија. Провизија на неискоришћени износ зајма је 0,25% годишње. Значи, трошкови камате и провизије на неискоришћени износ зајма биће плаћени полугодишње, 30. јуна и 30. децембра. Значи, овде сте користили термин „провизија“.

Да се не бисмо овде гађали терминима ми тражимо да видимо споразум, да видимо тачно колико се коме, када и за шта плаћа. Ја сам лаик, признајем, али као грађанин знам довољно – камата није само 0,8% него има и других трошкова који грађанину, по закону, морају да се обрачунају и да му се покаже као ефективна каматна стопа, да би знао колико укупно плаћа у односу на паре које добија на име кредита. То сваки грађанин који оде у банку има по закону право да зна. То је оно што тражимо од Владе.

Када дајемо гаранцију, а то је питање једног броја колега овде – зашто држава Србија мора да даје гаранцију фирми која, како ви кажете, има 500 милиона на рачуну, која има, не знам, имовину вредну неколико милијарди евра? Зашто држава Србија мора да даје гаранцију за овај кредит, зашто само предузеће не да гаранцију? То су питања за ову расправу и она су сва, мислим, на месту и заслужују одговор пре гласања о давању гаранције.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Михаило Јокић.

МИХАИЛО ЈОКИЋ: Поштовани посланици, и ја сам желео нешто да кажем везано за ову тему. Слушао сам претходног посланика који је рекао да је каматна стопа 1,55%. Сабрао је бабе и жабе. Пазите, не

можете ви сабрати 0,8 и 0,75% провизију и камату на кредит и рећи грађанима Србије да је камата 1,55%. Мислим, то је срамота и недобронамерност максимална.

Видите, који је наш проблем? Што је за нас који смо у позицији све бело, а за вас који сте у опозицији све црно, а истина – нити је све бело, нити је све црно. Негирање да није црно не значи да је бело, као што и негација да није бело не значи да је црно. Можда је црно-бело. Мора се рећи, молим вас, Електропривреда има одређених проблема, да се ми разумемо, јер ако је производња смањена за 14% значи да треба нешто предузети, да није правац добар. Али с друге стране, не можете ви нападати кредит који је неоправдан. Сви они који могу да узму кредит по повољним условима, као што каже министарка, узимају кредит без обзира колики кеш имају. Па то је модерно пословање. Па новац служи за то да се користи. О чему се ради?

Према томе, молим вас, дајте да идемо у правцу да Србији буде боље, да Електропривреди буде боље. Немојте ви све нападати, као што ми не треба све да бранимо. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Наташа Сп. Јовановић.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Нема пуно времена наша посланичка група. Морала сам да се јавим због излагања госпође министар.

Дакле, све и да је то трошак кредита, као што сте ви рекли, а вероватно јесте, мада ми немамо споразум испред себе, ви сте на то пристали – да ли из љубави према Ангели Меркел, то не знам, али у питању је 470.000 евра. Госпођо министар, постоје друге немачке банке које за трошкове обраде кредита узимају нула евра, као што у Србији свакога дана видите рекламе на телевизији – за грађане који хоће комерцијалне или кеш кредите је нула динара обрада кредита. Ви сте својевољно пристали на овакав однос са том банком и то је предмет наше критике јер је велики новац у питању. Зашто нисте изабрали неку другу инвестициону банку која такође за ове пројекте даје огромна средства, по много погоднијим условима и где нема никаквих скривених трошкова, што овај претходни колега не зна и други у сали. Ако је вама, господо из СНС, 470.000 евра тек онако, за те паре – када је, не дај боже, потребна помоћ, као девојчици из Крагујевца пре неки дан, можемо двоје деце која су тешко болесна да упутимо на лечење.

ПРЕДСЕДНИК: Реплика.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Право на реплику искористићу за све што смо чули до малопре. Значи овако, потпуно је бесмислено и

беспредметно причати на тему услова, а да притом уопште не помињемо те банке на које бисмо хтели да се угледамо. По каквој камати дају услуге? О којим износима је реч? Наравно да то никога овде не занима. Зашто не занима? То је више него јасно. Када се из одређеног правца у овој сали чује да је провизија пола милијарди евра, а то су рекли брат брату два-три пута јуче и данас, мени је јасно колико ту има разумевања за материју и за све око ње, генерално.

Што се тиче оних који не разумеју шта значи државна гаранција, када би ту било мало елементарне логике рекли би сами – је л' нешто јефтиније зато што је ризик мањи. Јесте ваљда. Је л' ризик мањи када за нешто гарантује држава? Јесте ваљда. Наравно, здраву логику очекујем и од других који се овде гађају милијардама, али и од оних који упорно мешају провизију и питање посредовања.

Министар је лепо рекла – посредника нема, то нешто што постоји води се као провизија за било какву услугу. То је, ваљда, нормално али потпуно је ненормално да се неко због тога брине само зато што има рефлекс. Онај ко се за то малопре забринуо, ценим, има рефлекс. Навикао је да се ради искључиво уз посреднике. Навикло се да то што посредних добија, да се води као провизија. Тако су они радили.

Пошто смо помињали црно и бело, и онај црни снег, али и то да неки ствари виде искључиво у црним тоналитетима. Можда црним као што је црн био уговор, са „Фијатом“ беше? Ови што се данас интензивно брину за белину у свему, могли би можда једном да донесу и покажу нам тај уговор са „Фијатом“, па ако буде мање од 70% зацрњених површина, ево, ја ћу да повучем све што сам рекао досада, али вам унапред кажем да га неће донети. Неће, јер би онда морали да објасне зашто је тих процената бар 70% и зашто су проценти, а и провизије за посредовање и марифетлуке, у њихово време били такви какви су били. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Наташа Јовановић. Изволите.

НАТАША ЈОВАНОВИЋ: Ако могу право на реплику, председнице.

Једноставно, не могу да разумем да колега Орлић, јуче и данас, има потребу да нешто понавља као покварена плоча, јер свакоме одговара исто, без разумевања онога што су конкретне замерке. Ја мислим да ме је врло добро госпођа Брнабић разумела.

Дакле, постоје, да знају народни посланици, такве банке на светском тржишту које не узимају провизију и који дају, нећете веровати,

још повољнију камату. То је друга прича, „Електропривреда Србије“ је још за време ових жутих досманлија ушла у пројекат са немачком KfW и то је сада укупно, мислим, милијарду и сто милиона евра, укупни кредит и задужења за разне пројекте и вероватно да ће их бити и следеће године, све дотле док Немци не буду успели у својој намери, о чему је писао и њихов утицајни лист „Дојче веле“, да се дочепају „Електропривреде Србије“.

Наравно, они то неће отворено да кажу али миц по миц, што би наш народ рекао, кроз реструктурирање – то претварање јавног предузећа у акционарско друштво, и право је питање, можда и за вас госпођо Брнабић, да ако смо већ дошли у ситуацију да је „Електропривреда“ акционарско друштво, да ли ће те акције сутра да заврше на берзи или ће Влада Србије да одлучи да их у једном тренутку прода познатом купцу, а ми тврдимо да је то управо држава Немачка.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Балша Божовић.
Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем.

Оно што је овде тема, јесте мало смешно, али ситуација да министарка Брнабић не може тачно да одговори на питања која народни посланици опозиције постављају Влади Републике Србије, по питању гаранције за кредит за енергетску ефикасност, односно за повећање енергетске ефикасности.

Оно што је веома чудно јесте да је испред Владе Републике Србије овлашћење да данас прича о овој гаранцији добила министарка која, очигледно, или није прочитала овај предлог закона или је нама дошло неко потпуно друго решење, које није добила министарка која има овлашћење.

Дакле, пише да је провизија за организовање посла од 0,75%, и да је готово идентично договорено и о каматној стопи. Наше питање је – коме се плаћа ова провизија? Дакле, 0,75% плаћамо онима од којих позајмљујемо? Административни трошкови су у висини договорене каматне стопе.

Друга нејасноћа је везана за консултантске уговоре. Коме се овде плаћају консултантске услуге? Дакле, не знамо колико се од укупне гаранције плаћају радови, а колико консултантске услуге. То не пише овде, зато што, као што су рекле наше колеге из опозиције, не постоји уговор који ми можемо да погледамо и на основу чега да то демантујемо. Дакле, не знамо колико се, од укупне вредности гаранције, плаћају радови а колико се плаћају консултантске услуге и коме. Господине Орлићу, ви сигурно немате појма о овоме, али и те како чекате да одговорите.

Важно је да грађанима кажемо – под којим условима узимамо кредит, коме плаћамо консултантске услуге и коме ову високу провизију за уговарање посла. Ево, и господин Красић клима главом и слаже се. Ситуација је врло драматична ако на овај начин покушавате нешто да сакријете, а са друге стране, пише да некоме плаћате консултантске услуге и провизију, а не пише коме.

Због чега уз Предлог закона нисмо добили и сам споразум? То је једна ствар. Друга ствар, рекли сте и сами, министарка, да ЕПС има на рачуну 500 милиона евра, уколико се не варам. Зашто, ако имамо 500 милиона евра на рачуну, позајмљујемо новац? Ја знам да ви не разумете, не разумеју ни грађани Србије. Не зато што на овај начин пуните буџет, а онда се са друге стране задужујете да би повећали енергетску ефикасност.

Зашто из својих средстава не може ЕПС да финансира – то је економски сумануто, а није сумануто да се позајмљује и није сумануто да плаћамо, на основу овога, нечије консултантске услуге. То није сумануто. Сумануто је да на основу средстава које постоје у ЕПС-у, ЕПС то не може сам да уради. То је сумануто, а ово није сумануто. Добро, у реду. Само ми је логика мало чудна, али логика Владе Републике Србије је, како да вам кажем, више него смешна.

Постоји новац који се очигледно троши на плате и пензије и он пуни републички буџет, а са друге стране тај новац који већ имате, позајмљујете са друге стране да би, наводно, енергетска ефикасност била већа. Да треба да буде већа није спорно, то говоримо и ми, али начин на који ви позајмљујете овај новац и коме све плаћате провизију и консултантске услуге, а да притом народни посланици не знају ништа о томе и да немају папир у руци, то је срамота и безобразлук.

Не знам зашто су вас колеге из Владе послале у Скупштину са полуинформацијама, саветници вам дошаптавају када вас ми нешто питамо па ви у тренутку говорите коме плаћамо, коме смо дужни да изађемо у сусрет итд. Дакле, веома је важно – 0,75% плаћамо провизију која је малтене идентична висини каматне стопе и срамота је да неко говори како је економски сулудо постављати такво питање и исто тако, по десети пут понављам – коме се плаћају консултантске услуге и у којој мери?

Драго ми је што је ту господин Антић, он можда зна нешто више на ову тему. Министар Вујовић се никада не појављује када су овако шкакљиве ствари у питању, пошто економска нелогичност њему није својствена па онда избегава да дође у Народну скупштину и да одговори на питања посланика. Ова ствар се тиче финансија а не енергетске

ефикасности, али хајде, сада нема ни везе... дакле, ствар је у томе што имамо питања на који министри који су присутни немају одговор, а Влада је мудро послала министре који не знају одговор на ова питања. Министар Вујовић, који би евентуално знао одговор на ова питања, наравно, данас није у Скупштини Републике Србије.

Толико новца на рачуну, толико се позајмљујемо и даље, дајемо толике гаранције за наводно успешна предузећа – а дуг Србије све већи и већи.

Постављамо и последње питање са почетка, односно понављам – колико се од укупне гаранције плаћају радови а колико консултантске услуге и, у односу на ту сразмеру, коме се плаћају те консултантске услуге?

То, министре Антићу, нисте доставили народним посланицима, што није у реду и није у складу са законом о томе да народни посланици контролишу ваш рад, рад министра Вујовића, рад председника Владе, Александра Вучића. Ако мислите да ће опозиција само да ћути на законе које ви овде сервирате народним посланицима, вашој владајућој већини, и да ћете грађанима да представите како је то нешто добро и у њихову корист – онда се грдно варате да ћемо ми остати неми и правити се луди, као да овакве ствари не постоје.

Ваш је проблем што се често догоди да ствари које покушавате да провучете испод стола некако изађу на видело, зато што прецизно читамо ваше предлоге закона.

На два питања већ два дана покушавамо да добијемо одговор и никако да га добијемо – коме се плаћају консултантске услуге, у којој мери и зашто је оволика провизија, која је у висини малтене каматне стопе? Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министар.

Изволите.

АНА БРНАБИЋ: Ја ово не могу да верујем. Најискреније, не могу да верујем да ми причамо овде... Ви причате овде кога је Влада послала од министара у Влади. Ви причате о шкакљивом предлогу. Овде не постоји ништа што је за похвалу?

(Балша Божовић: Одговорите ми.)

Супер. Одговорићу вам. Како нећу да вам одговорим, али може да вам одговори и дете из осмог разреда основне школе. Верујте ми да може да вам одговори.

Овде разговарамо око трошкова обраде кредита, за које ви кажете да су на 0,8% камате? Па трошкови обраде кредита су стално, увек и у свакој банци, у свакој земљи света „one off“ трошак. Дакле, једнократна накнада за трошкове обраде кредита. Какве они везе имају са 0,8%? Шта хоћете да кажете – 0,8 плус 0,75? Дакле, то је једнократни трошак обраде кредита, као и у било којој банци.

Консултантске услуге. Ја потпуно могу да разумем да ви мислите да консултантске услуге... Данас долази неко и каже „ко их даје“? Па биће изабрани, биће на отвореном тендеру консултантске услуге, на међународном, транспарентном тендеру ко ће добити те консултантске услуге. Како ви мислите да Влада може данас да каже ко ће да добије консултантске услуге? Зато што ће да буде тендер.

(Балша Божовић: Ко их плаћа?)

Плаћају их из кредита.

(Балша Божовић: Колико?)

ПРЕДСЕДНИК: Немојте да вичете на министра. Добићете реч ако нешто није јасно. Пустите је да одговори.

АНА БРНАБИЋ: Колико год. Страшан је степен неразумевања овога. Колико год да јесу, тај укупни кредит је 45 милиона. Дакле, ви данас разговарате о томе да ли ћете да дозволите гаранцију на тај кредит од 0,8% камате. Дакле, то је све.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Повреда Пословника, народни посланик Радослав Милојичић.

Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала.

Рекламирам члан 108, госпођо председавајућа, а могао бих још неки члан али ћу оставити колегиници која ће такође да се јави за повреду Пословника. Члан 108. каже да се о реду на седници стара председник Народне скупштине и морате коначно да схватите да вам ово није СНС, где министри могу да вичу на своје подобне партијске колеге.

Нећемо дозволити ми, поготово из ДС-а, да се било ко на овакав непристојан начин, а да немам уважавање према госпођи Брнабић пре свега зато што имам две сестре и супругу и мајку и зашто што је дама, рекао бих нешто горе али не желим то да изговорим. На шта личи, госпођо председнице Скупштине, вама се обраћам, да се министар овако обраћа народном посланику, господину Божовићу? То можете у својој Напредној страници, да делите градоначелнику Ниша опаске и да се дерете на њега, на нас не можете.

Молим вас да стварно примерите расправу дому у коме се налазимо. Заиста нема смисла то што сте рекли господину Божовићу, који је питао оно што вас боли. Када год питамо зашто сте нас задужили 10 милијарди евра, ви нам одузмете време. Нема смисла, стварно.

ПРЕДСЕДНИК: Забрањено је директно обраћање, колико ја знам, по Пословнику. Одлучите се, обраћате се мени или министру?

Да, разумела сам у другом делу да сте се директно обраћали министарки Ани Брнабић.

Члан 108, да, хвала што сте ме подсетили да треба да водим седницу.

Молим вас да уважавате Ану Брнабић као министра и политичара, а не као жену, зато што је оно што сте ви изјавили више него дискриминација – да ви њу уважавате само зато што је жена.

(Радослав Милојичић: Бурније бих реаговао да је министар.)

То што имате мајку и сестру или ћерку, нисам запамтила, то је ваша приватна ствар. Молим да уважавате министре женског пола једнако као и министре мушког пола.

Ово остало нећу ни да коментаришем, на кога треба вичу чланови СНС. Мене не интересује као председавајућег на кога ћете ви у ДС да вичете, ако вичете.

Значи, ако желите гласање о члану 108, врло радо.

(Радослав Милојичић: Да.)

Реч има народни посланик Мариника Тепић.

Изволите.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Захваљујем.

Сматрам да сте током претходних минута повредили члан 107. Пословника Народне скупштине, односно достојанство Народне скупштине и свих нас народних посланика, тиме што нисте реаговали када нас је министар Ана Брнабић лепо, уредно, у више наврата извређала овде.

Нећу да причам о мимици и гестикулацији, одразу персоналног идентитета, али да нам каже да смо ми као у првом разреду основне школе. Значи, ако се узнемирила, ако је нешто нервира, можете јој препоручити да изађе, да направи паузу, прошета, попије лимунаду и да се врати и мирне главе настави дискусију са народним посланицима.

И мени се штошта не свиђа овде и мислим да је некада можда расправа овде на јасленом нивоу, па се не понашам тако – нарочито не према министрима и нарочито не према министарки Брнабић.

Моја дискусија је у првом реду била, верујем, врло утемељена, аргументована, без ниских удараца и очекујем да се према нама исто тако понаша. Од вас, председнице Народне скупштине, очекујем да реагујете, без обзира да ли је неко жена или не. И ја сам жена па сматрам да су ме колеге безброј пута до сада увредиле кроз своје дискусије, па нисам злоупотребљавала родну или сексуалну опредељеност да доскочим или водим монологе.

Молим вас, заиста, да објективно понашање уведете као правило, а не да нас министри овако третирају и то изговарају, да смо као у првом разреду основне школе. То је недопустиво. Значи, када вам дође да то изговорите, изађете, прошетате и вратите се.

ПРЕДСЕДНИК: Изузећемо лично обраћање министру Ани Брнабић. Она не може да изађе да пије лимунаду када не воли лимунаду. Према томе, то што сте је саветовали да изађе или да не изађе није коректно. Није рекла и упоређивала вас са људима из основне школе, децом, него је рекла „то зна свако ко је завршио“ па је рекла „осми разред основне“ или тако нешто.

Седницу водим онако како знам, у складу са Пословником, и онако како ми дозволе посланици.

(Зоран Красић: Супер расправа.)

Супер је расправа? И ја се слажем са вама. Ни ја не бих мењала ништа, заиста, али нико од посланика не види себе него види само председавајућег.

Молим вас, сви се замислите како би било добро када би посланици сарађивали са председавајућим и како би онда добро изгледала седница у очима јавност, али свакако прихватам, гласаћемо о повреди Пословника.

Реч има народни посланик Михаило Јокић.

Изволите.

МИХАИЛО ЈОКИЋ: Поштовани посланици, пошто сам ја професор средње школе, могу да разумем незнање претходног посланика. Али то не мора да разуме госпођа министар.

Ово се налази у уџбенику за средњу школу. То је рачун зајма. Све су величине дате и све се то може израчунати. Та ваша дискусија, колико је шта, можете наћи у уџбенику, прочитати и израчунати, а ако не, могу вам после седнице показати, а могу и сад да изговорим формулу по којој се израчунава – израчунате ануитет, помножите број ануитета, одузмете од главнице и добијете трошкове. Постоји готова формула. Ако ви

то стварно не знате, то је срамота. А ако се тако понашате, онда је поново срамота.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Право на реплику, на спомињање имена, Владимир Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала лепо.

Директно помињање и користим прилику да одговорим на упућена ми питања. Трудићу се да вама не стајем додатно на муку, господине председавајући.

Једно питање је било зашто неком звучим као покварена плоча, а друго зашто не знам ништа. Биће да је то оно што се може сматрати утицајем не тако блиског окружења. Пошто причам о стручним стварима, то би, вероватно, стручно било – утицај из далеке зоне. Добра вест за оне на које сам, надам се не превише, почео да личим. Нисам још прешао границу преко које више нема повратка. Добра вест је – нисам још почео да тврдим да је провизија пола милијарде евра за нешто што вреди 45 милиона. Тако да знате, за сада сам добар.

Што се тиче оних других – зашто не знам ништа, добро је, још нисам дошао до тачке да не знам пошто је кифла. Знате, код нас у народу, кад се за неког објашњава да је комплетан дудук, каже се да тај не зна ни пошто је кифла. Е, они који упорно овде, из седнице у седницу, тврде да кифла кошта 150 динара, отприлике нам објашњавају шта то наш мудри народ мисли када каже – дудук.

Где се налази све оно што су питали? Налази се на страни 3. И то опет неко треба да не буде лењ па да прочита. Опет, можда ствар није у лењости, можда је ствар у намери. Неки се овде изгледа упорно труде да се самопрепоруче. Ко ме? Оном удружењу младих филателиста које је, изгледа, основано овог викенда. Мислим на удружење досовског кандидата Јанковића, који има ту своје посланике, а биће да му је председник градског одбора жутог картела решио изаћи у сусрет и придружити му се, па се сад топло препоручује. „Нота бене“, даме и господо.

Иако можда делује занимљиво питање ефекта, јер када из постојећег облика жутог картела прелазите у неки нови, суштина је – па шта? Опет мудри народ каже – пресипање из шупљег у празно. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Ово је реплика, колеге посланици. Зашто вам то смета?

Реч има народни посланик Балша Божовић.

Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем, господине Арсићу.

Претходног говорника нико није разумео најбоље у сали. Оно што је веома симптоматично, његове колеге из Српске радикалне странке рекле су да га нису примили кад је дошао да се учлани пре 20 година, али добро, шта је – ту је.

Оно што је важно јесте да је министарка Брнабић побегла из сале, очигледно нервозна... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Мораћу да вас прекинем, колега, али вратићу вам реч. Искористили сте 38 секунди, преостало вам је још око два минута.

Министар је још јуче најавила да ће напустити седницу око 12.00 сати и да ће је заменити министар Антић. Према томе, немојте да говорите неистине. Немојте да кажете да је неко побегао. Можете да кажете да је отишао. Иначе, нисте ви толико страшни да би неки министар бежао од вас. Затражите поново реч.

БАЛША БОЖОВИЋ: И мени је било чудно да се неко боји, зато сам и рекао.

Причали смо и усред расправе је министарка одлучила изненадно да напусти седницу, да тако кажем. Значи, није побегла него је изненада напустила.

Добро, најавила је усред дискусије да ће да напусти.

Не желим да одговарам на увреде које је ставила на рачун мени и мојим колегама, не бих се спуштао баш на тај ниво, али приметна је нервоза, зато што већ други дан нисмо добили одговор на једно веома једноставно питање – колико се од укупне гаранције плаћају радови а колико консултантске услуге и, у односу на ту сразмеру, коме се плаћају консултантске услуге? Дакле, једноставно питање, на које ми као народни посланици имамо право.

Зашто сумњамо да се овде крије нешто што није у духу добре праксе? Зато што је и сам премијер најавио да ће набавка за енергетску ефикасност ићи по неким бржим процедурама, ако желите, могу и да га цитирам – када је у питању и „Колубара“ и енергетски систем у Србији, да се неће поштовати тендер већ да ћемо имати неке убрзане процедуре, да ћемо имати скраћени поступак, шта год то значило, и да ћемо неке ствари моћи много брже да пред очима јавности провучемо. Дакле, из тог разлога се бринемо да нисте можда и ви посегли за нечим сличним овај пут.

Имамо консултантске услуге и питамо – коме и колико? Једноставно је. Нема потребе да се вређају народни посланици зато што питају коме и колико плаћате консултантске услуге.

Нећо, је л' сам у праву? Јесам. Хвала.

Зашто је висока провизија од 0,75%, која је готово идентична договореној каматној стопи, а овде се хвалимо да ЕПС има 500 милиона евра на рачуну? То су огромне паре.

Покушавамо два дана да поставимо само логично питање – зашто се задужујемо ако можемо то и из својих средстава да урадимо? Није ни први ни последњи пут да нека успешна фирма, јавно предузеће, државно итд. из својих средстава инвестира. Ви сте били председник Скупштине града, колико се сећам, па се сећате тог доброг примера да је нпр. предузеће „Водовод“ из својих средстава направило „Макиш 2“, без динара кредита, позајмице из буџета итд. То смо могли да радимо и овог пута. Добро, Орлић је млад па не зна, али сте ви били ту па знате.

Хоћу да вам кажем да то може да се догоди. То је логика која је била чак и вама својствена као социјалисти и то сте примењивали у Београду, па ме чуди зашто сад то не примењујемо овде. То је некако логично. Ево, и Красић говори да јесте.

Оно што је важно, да немамо ни хитне, ни скраћене, ни олакшане поступке, већ да све радимо по закону и да онда у складу са законом можемо да поставимо логично питање – коме и због чега плаћамо консултантске услуге, колико то кошта? То није никакав напад ни на вас, ни на било кога, него када нам два дана не одговорите на то питање, онда ми сумњамо и дође до овога.

Сада, када министарка Брнабић не зна одговор, онда вређа. Нема потребе за тим. Хајде да разговарамо као људи и да одговарамо на питања посланика, пошто су посланици ту да контролишу власт и Владу, а не Влада да контролише народне посланике и да им говори како да се понашају. Мислим да то заиста нема смисла.

И ви, господине Арсићу, радите оно што председница Скупштине често не ради, водите рачуна о тим стварима. Ако већ Маја Гојковић не води рачуна о достојанству овог дома, водите ви. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Водимо и председница Скупштине и ја рачуна о достојанству Народне скупштине и молимо народне посланике да нам помогну у томе.

Право на реплику, министар Антић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР АНТИЋ: Пре свега, ја бих хтео да се захвалим колегиници Брнабић која ме је на моју молбу мењала у тренуцима када сам имао других министарских обавеза. И заиста је јуче речено – данас од десет до дванаест. Молим за коректност, иако је не очекујем. Прећи ћу преко тога, нећу коментарисати то потцењивање колегинице Брнабић и мене, које сам чуо од стране појединих посланика.

Морам да кажем да је на ово питање на које се тражи одговор, одговор дао колега Вујовић више пута. Да народни посланици учествују у раду парламента, у расправи која траје већ четврти дан, то би сигурно знали. С обзиром да сам чуо оно што је речено, предлажем колеги који је то говорио да, пошто потцењује мене и колегиницу Брнабић а не долази на седнице, уложи макар толико напора да узме стенографске белешке са седнице у петак и нађе излагање колеге Вујовића који је врло прецизно, ставку по ставку, изнео колико шта учествује у финансирању – од радова до консултантских услуга, у динар или евро. Прецизно је колега Вујовић то изнео па погледајте.

Што се тиче провизије од 3%, пошто нисам у Влади дуго, тражио сам неки кредит до 2012. године и, ево, морам вам рећи, за последњи који сам нашао провизија је била 1%. Тако да не знам како можете да кажете да је 0,7 или 0,8 много, када је пре пар година била 1% на кредит од 344 милиона долара. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Мирчић, по Пословнику. Изволите.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Рекламирам повреду члана 107. Пословника о раду Скупштине.

Малопре је изречена једна неистина која је у јавности и те како обележила колегу Орлића као некога ко је мање ваљан или вредан па га СРС није примила у своје редове, како је то колега Балша изговорио.

Дужан сам ради исправке да реагујем...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Мирчићу, ви сте већ кренули у реплику.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Не, није реплика него само повреда Пословника.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немам ништа против да господин Красић добије реплику, пошто је спомињана СРС.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Није реплика него рекламирање Пословника. Само будите стрпљиви.

Пре свега, истине ради, господин Орлић је био члан СРС, и то добар члан СРС док није променио странку, и ми се не стидимо тога. Ми нисмо као ови из ДОС-а, па се стиде једни других и једни друге цинкаре код полиције и пријављују називе истих странака. Он је био члан док му је воља била; када је променио вољу, отишао је у другу политичку партију. Тако да не користите лажне и погрешне информације.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Мирчићу.

Идемо сада редом.

Колегинице Јерков, господин Балша Божовић је потрошио време посланичке групе.

(Александра Јерков: Користио је време овлашћеног.)

Морате да најавите које време трошите. Систем увек скида тако. Нисте ви од јуче посланик.

Жао ми је, колегинице Јерков, али то рашчистите са колегом Балшом и наплатите ако треба.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, само да вам објасним зашто заступник странке бившег режима данас толико сумња. Да, овај што сад управо окреће леђа, он сумња из властитог искуства. То је његово искуство на Малдивима, то је искуство његовог председника странке. То је разлог за сумњу. Зато што је он мени својевремено објаснио да је његов председник, „Зграби Новац“, од 2013. године, док сте се такмичили ко ће бити председник градског одбора, давао милион евра на рачун „Ерсте банке“. Ја сам проверио наводе представника странке бившег режима и они су поприлично тачни. Да, дао ми је тачну информацију и зато је имао разлог да сумња да је од бивших јавних послова, господин „Зграби Новац“ одвојио милион евра на рачун и ту ми је информацију дао само зато да би он победио на београдским изборима за председника те странке. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Александра Томић. Изволите.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Уважени председавајући, поштовани министри, колеге посланици, када говоримо о кредитном аранжману за Пројекат модернизације система за отпепељивање, у образложењу стоји дефинисано да су 45 милиона евра гаранције према KfW банци, а да су 10 милиона евра обавезе Републике Србије.

Оно што треба рећи, поновити онима којима то није јасно, на који начин уопште функционише повлачење оваквих кредита. Пре свега,

треба да конкуришете са одређеном техничко-технолошком документацијом. Значи, Република Србија није ни могла да уђе у повлачење оваквих кредита, иако је тај меморандум потписан још у време оних који се сада буне, него тек када завршите техничку документацију и када сте финансијски способни, као што је „Електропривреда Србије“ сада способна с обзиром да је 2012. године имала 17,3 милијарди динара добити, долазите у ситуацију да можете да овакве пројекте реализуете. Сада је тренутак да се реализују овакви пројекти и реализују се под одређеним условима.

Услови су да имате пет година могућност да повучете транше за одређене фазе у реализацији таквог пројекта. Имате једнократне накнаде које одмах дајете и имате каматне стопе које иду на годишњем нивоу.

Оно што је важно рећи за оне који не знају, оно што сте имали прилике да чујете од министра, консултанци који ће обављати консултантске услуге за реализацију оваквог једног кредитног аранжмана ће бити изабрани на тендеру. Тога није било у време до 2012. године. Значи, на крајње транспарентан начин. Оваква врста пројекта ће бити реализована – то је жеља и политичка подршка ове Владе, да све послове ради на овај начин, у сарадњи не само са својим партнерима, када говоримо о финансијским организацијама из Немачке, Светској банци, ММФ-у, него и из Русије, Кине – на један потпуно транспарентан начин.

Све оне инсинуације да неко овде жели нешто да сакрије не стоје, и то показује ниво необавештености. Нећу да улазим у то да ли је неко довољно паметан, злонамеран, али очит је покушај да се пласирају у јавност потпуне неистине како би се, на тај начин, реализација оваквих пројеката показала као немогућа у пракси.

Мислим да Србија више уопште није у таквом положају као до 2012. године. Мислим да они који желе да уруше овакве пројекте, а кобајаги се залажу за европске интеграције, показују да су остали у том времену до 2012. године. Мислим да у времену које долази морамо да идемо у сусрет оваквим модерним пројектима, као што ће то ЕПС радити, поготово када се они односе на модернизацију система енергетског сектора, уз увођење стандарда из области заштите животне средине. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Реч има народни посланик Соња Павловић.

Изволите.

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Хвала.

Повређен је члан 107, где је говорник дужан да поштује достојанство Народне скупштине. Међутим, имали смо ситуацију где нам

министри држе предавање, што апсолутно није у реду. Министарка Брнабић и министар Антић нас пребројавају када долазимо на седнице Скупштине, а при томе дозвољавају себи да не буду на тим истим седницама Скупштине.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Павловић, да ли сте се ви јавили по...?

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Ја сам се јавила по повреди Пословника.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По непосредно учињеној повреди Пословника?

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Када сте ми дали реч, ја сам могла да причам. Господин Антић је пре пар минута говорио.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Пре пар минута?

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Пре пар минута је господин Антић говорио, а ја сам се пријавила и дали сте ми реч. Одмах после њега сам се пријавила. Молим вас да водите рачуна о реду на седници Скупштине.

И молим господина Антића да нам донесе тај споразум, да бисмо знали чија ће опрема бити уграђена за то отпепељивање. Ако је у питању немачка опрема, онда знамо и зашто постоји провизија. Немојте више залуђивати посланике полуинформацијама...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Ово више није рекламирање Пословника, члана 107 или 108 на који сте се позвали, а кршења Пословника и није било, него једноставно ваша жеља да се укључите у дискусију.

Да ли желите да се по повреди Пословника Скупштина у дану за гласање изјасни? (Да.) У реду.

Реч има народни посланик Балша Божовић.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем. Колико ми је остало од овлашћеног представника, извињавам се?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Само тренутак. Сачекајте колега. Петнаест минута имате, колега Божовићу. Затражите реч поново.

БАЛША БОЖОВИЋ: Хвала.

Оно што је веома важно јесте да утврдимо каква су очекивања Владе Србије од народних посланика. Ви очекујете да ми министру Вујовићу, који је прочитао овај споразум и установио да је он у реду, верујемо на реч. Ми вама ништа не верујемо на реч. Све што сте рекли у последњих пет година, испоставило се да нисте. Свако обећање које сте дали, није било испуњено. Дакле, не верујем вам на реч, а нисте нам дали

споразум да га и ми погледамо. Како онда не можемо да дођемо до онога што је и предлог овог амандмана.

Јесте да постављамо једно логично питање – како је могуће да фирма која је кредитно способна и има 500 милиона евра на рачуну, како је могуће да ви сада нас убеђујете да је јефтиније да се задужимо, него да та средства уложимо, инвестирамо из сопствених средстава, и да онда плаћате камату и дајете гаранцију за кредитно способно предузеће? Зато што ви немате намеру да враћате те кредите, то је суштина. Ви хоћете да кредите враћају грађани. Са 500 милиона, то ћете видети већ – да ли ћете попунити рупе у буџету, давати за плате и пензије, итд, итд, и на један нерационалан начин трошити ова средства, само зато што, очигледно, немате намеру да враћате оне кредите за које данас тражите гаранције од овог парламента.

Не постоји шанса да се ових 45 милиона врате, односно намера и није да се те паре врате, већ да тај новац враћају грађани Србије. Искрено вам говорим још једну ствар, једном смо већ из сопствених средстава градили велике системе. Ми данас као главни град у Србији имамо најквалитетнију воду у Европи зато што је тадашњи директор Цвијо Бабић, ви то врло добро знате, господине Антићу, из сопствених средстава фирме четири године издвајао средства, инвестирао и из сопствених средстава направио најмодернију фабрику воде у Европи. Е, то су резултати, а ми се нисмо ни један једини динар или евро задужили. То је велика ствар за Београд.

Зашто тако велике ствари не можемо да направимо на нивоу Србије? Тврдите да имате 500 милиона евра на рачуну. Можда и немате 500 милиона евра на рачуну, можда су то само бајке и приче. Онда у реду, кажете немамо, па позајмљујемо. Не, кажете имамо довољно, 20 пута више од тога, али позајмљујемо. Дакле, или немате или имате. Ако имате, инвестирајте из сопствених средстава. Ако немате, онда морате да нам кажете зашто сте нас лагали да имате и због чега, на крају, немате. Како можете да тврдите да је то успешно предузеће а да нема ни један једини динар?

Важна је само основна логика. Грађани желе да знају шта је, заправо, ваш циљ. Да ли се ми задужујемо да бисмо неке плаћали консултантске услуге, што би рекла министарка Брнабић, провизију која је унапред уговором по кредиту договорена? Томе, од којег позајмљујемо, одмах дајемо и провизију.

Како да вам кажем, не можете тако да се играте са парама грађана Србије. Не можемо на тај начин да се односимо неодговорно према

новцу који ни они немају, а очигледно немате ни ви. Дакле, хајде да видимо због чега се задужујемо ако имамо новца, да ли тај новац имате намеру да вратите? Зашто из сопствених средстава не можемо да инвестирамо? Зашто бисмо се задуживали? Десет милијарди евра, и више, једанаест је дуг Србије; више и не знамо колико је.

Сваки пут дођете у Скупштину са неки новим законом – хајде да се задужимо још, зато што је то важно због ефикасности ове или оне. На шта сте потрошили ових 10 милијарди? У чему је то Србија ефикаснија за тих 10 милијарди? То нам апсолутно није јасно. Желимо, дакле, да за новац који позајмљујете у име грађана Србије, који се из њиховог џепа финансира и плаћа, да грађани имају право да знају коме те паре иду у џеп за консултантске услуге и коме иде провизија. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику министар Александар Антић.

АЛЕКСАНДАР АНТИЋ: Мораћу да проверим за тај Макиш, верујем колеги Божовићу на реч да ту није било ни динара кредита, али то је онда засигурно једини пројекат који је урађен без кредита, узимајући у обзир да су се и школе и обданишта радила из кредита. Могуће је да није било простора да се узме за то кредит, па је Цвија радио, као добар директор, из сопствених прихода годинама, али чисто сумњам.

Није добро да се враћамо у то време у коме сам био председник Скупштине, зато што је, реално, све што је рађено у то време рађено из кредита, и не би требало сада то да узимамо као аргумент.

Хоћу да кажем неколико ствари. Прво, за сваки кредит који се даје иде нека провизија за обраду кредита. Рекао сам вам, последњи кредит из 2012. године, из области енергетике, био је 334 милиона долара, провизија 1%. Нажалост, то су правила игре по којима се очигледно мора играти. Зашто се узима кредит? Нико озбиљан не ради пројекте, поготово из енергетске ефикасности и из екологије, из своје текуће ликвидности. Напросто, за то постоје кредитне линије, за то постоје повољни кредити са ниским каматним стопама, и то сви тако раде. Мислим да сви, апсолутно, разумеју зашто.

„Електропривреда Србије“ има средства, има на свом рачуну преко 50 милијарди динара, не знам данас, то се свакога дана мења, али то су средства која су за текућу ликвидност, то су средства која су за текући инвестициони циклус и инвестиције које се реализују у Колубари.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем министре.

Реч има народни посланик Балша Божовић.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем.

Оно што ме радује јесте да постоји један позитиван пример који може да покрене позитивну праксу – да она успешна предузећа која су покушала и смогла снаге да инвестирају, из својих средстава, и да заврше један тако велики пројекат доказују да можемо да то радимо и на нивоу Републике, сваки пут када се за то укаже прилика. Прво се не задужујемо, друго, јефтиније је, треће, ефикасније је и брже, не морамо на овај начин да разговарамо у Парламенту, имамо много важнијих тема, али је страшно битно да покушамо да променимо економску логику и да у периоду када је Србија високо задужена, још уколико повучемо кредите који су договорени у Кини, на последњем путовању председника Владе Србије Александра Вучића са својим сарадницима.

Молим вас, замолите га да више не путује, јер кад год се врати, донесе још неки кредит. Више нећемо моћи да отплатимо све. Из године у годину 10, 11, 12 милијарди евра смо дужни да то ни сам бог више не зна. Дакле, ако повучемо још и тих три, три и по милијарде, ми ћемо доћи на 90% БДП-а. Са 90% БДП-а ми смо у банкроту, онда више нећете имати од чега да исплаћујете пензије.

Дакле, хоћу да вам кажем да је то економска логика која је погрешна. Хајде да је променимо заједно и драго ми је, хвала вам на овој дискусији министре Антићу. Оно што је веома важно јесте да и ви у складу са својим програмом и ми у складу са својим уверењима можемо да понудимо неку алтернативу и неки другачији концепт развоја. Слажем се са вама, потпуно сте у праву, свака школа, свако обданиште, али то нису профитне организације, оне немају на свом рачуну новац али ЕПС ако има, онда можда може и он сам то да исфинансира, и то је разлика.

Није трошак улагати у образовање, у школе, у обданишта, у факултете, у средње школе... није трошак улагати у здравство, то вам се врати, није трошак улагати у науку, али је трошак улагати у пројекте за које имамо новац на рачуну или у пројекте за које немамо новац на рачуну а који нису исплативи, а таквих је пројеката, на жалост, у последњих пет година све више и више.

Почели сте од тог канала Морава – Егејско море итд., па сте схватили да је то заиста и за вас превише. Замислите тек како је нама кад је и за вас то било превише. Е, сад сте то схватили, па сте онда то мало модификовали, па сад сваки наредни пројекат, исто мегаломански, сад ћемо „Београд на води“ милијарду евра уложимо...

(Председавајући: Колега Балша, објасните ми какве то везе има с вашим амандманом?)

Не, само говорим о економској логици која је у складу са овим амандманом. Дакле, да видимо како и на који начин ми трошимо средства грађана Србије, зато што ће они на крају све то отплатити. Нема народ пара, то морате да разумете. Нема народ пара за свако обећање које дајете сваке године.

(Александар Мартиновић добацује.)

Кошта ваше остајање на власти. Коштају ваше функције, господине Мартиновићу. Како не? Па мислим толико плата, толико директора, толико кола...

(Председавајући: Колега Божовићу, молим вас без директног обраћања народним посланицима)

Добацивао ми је, из тог разлога сам поклекао, извињавам се.

(Председавајући: Наставите.)

Хвала вам, министре Антићу, али очигледно је промењена логика, посебно оних који су некада били у СРС, сад су у СНС.

(Председавајући: Какве то везе има са вашим амандманом?)

Мењају економску логику.

(Председавајући: Има везе са економском логиком што неко промени политичку странку?)

Видите, како да вам кажем, некад су трошили на ратове, а сад троше на пропале пројекте. Како нема, господине Арсићу? Наравно да има.

Хвала вам на овој дискусији, министре Антићу, и надам се да ћете усвојити нешто од предложених решења.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Александар Мартиновић.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господа народни посланици, лопов мисли да су сви лопови, и да ако су они кради у време када су владали овом државом свако наредни мора да краде. То није тачно.

Ево, сад ћу вам прочитати, даме и господа народни посланици, уговор о пружању... Зашто њих, иначе, стално занимају те консултантске услуге? Па у то се најбоље разумеју, уговор о пружању консултантских услуга израде и имплементације стратегије приватизације за Јавно предузеће „Јат ервејз“, закључен између Владе РС и конзорцијума „Родшилд“ и осталих у Београду, 26. септембра 2007. године. То је иначе Влада у којој је чувени Шуле, који је претапао наше тенкове у

„Смедеревској железари“ и продавао чамце па нисмо имали кад су биле поплаве, био министар одбране а Божидар Ђелић био министар финансија.

По овом уговору Влада Републике Србије је исплатила за 38 консултаната, иначе приватизација „Јата“ се никада није десила за време њихове владавине, дакле, за консултантске услуге су за 38 консултаната исплатили укупно милион 125 хиљада евра, а за материјалне трошкове који подразумевају превоз, превођење, хотелске трошкове, итд. 63 хиљаде евра.

И онда нам данас Балша Божовић, који летује на Малдивима, продаје станове у „Београду на води“ – зато га тако често и спомиње јер га рекламира и од тога добро живи, каже – ево, ови из СНС хоће нешто да краду, нешто муљају каже, то су иначе изрази које су они користили. Ево, погледајте колико су пара они потрошили у септембру 2007. године за ...

(Председавајући: Приводите крају, колега Мартиновићу.)

... Приватизацију предузећа која се апсолутно никада није десила. То су радили кадрови ДС-а.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Мартиновићу.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, овде је поменут чувени Цвијо Бабић као позитиван пример.

Да видимо какве су то биле провизије, колике су биле итд. да се видети из једног податка. Тај хваљени Цвијо Бабић, потпредседник овога који овде толико сумња, је 26. јула 2011. године одлучивао о понудама за резервне делове у „Водоводу Београд“.

Ево, видите како неки изгледају с леђа добро... и паметније изгледају.

Одлучивао је о понудама, одлучивао је између две понуде – „Мултипартнера“ и „Ватроспрема“. „Ватроспрем“ је дао понуду од 2,4 милиона, а „Мултипартнер“, то мора да је онај Шулетов, што је учествовао у оних милион евра у „Ерсте банци“ на рачуну, је дао понуду од 7,9 милиона. Сада замислите која је понуда, у време чувеног пара Цвијо Бабић и овде овлашћеног представника странке бившег режима, је прихваћена. Да ли је ово наградно питање – од 2,4 милиона или ова друга од 7,9 коју је дао „Мултипартнер“? Наравно да је био „Мултипартнер“. Три пута већу цену су прихватили и то је начин на који су они пословали. Зато је господин Мартиновић у праву када каже да лопов увек сумња да су други лопови.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Ристичевићу, по амандману.

Реплика, Балша Божовић. Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем.

Ја ћу да објединим реплику и господину Мартиновићу и претходном говорнику.

Помињати у том контексту и председника ДС и ДС је веома смешно, посебно када се помиње приватизација „Јата“. Дакле, ви сте поклонили „Јат“, преузели на себе дугове и грађани су плаћали још неколико пута по пар стотина милиона евра да би он могао да функционише како сте ви замислили. Директору плата од неколико десетина хиљада евра, уз све остало што се дешавало, а читали смо у јавности. Дакле, не можете говорити о „Београду на води“, зато што треба да вас буде срамота да причате о новцу који сте у име грађана потрошили да би свом партнеру из УАЕ ставили паре у џеп. Треба да вас је срамота због тога.

Ту нема апсолутно никаквог развоја. Плаћали сте једно радно место 150 хиљада евра за радника који прима на том градилишту плату од 20 хиљада динара. Како је то могуће, да вам је то развојни пројекат и правите сада станове које ће да купе неки тајкуни по Београду, из УАЕ...

(Александар Мартиновић: Ја ћу да купим.)

Па имате новца за то. Имате пет плата.

Ситуација је таква да сте тамо изградили кафану коју води врх СНС. Изградићете хотел који ће водити врх СНС. Изградићете шопинг мол где ћете вероватно да имате продавнице као врх СНС – и то вам је пројекат за развој Београда. При том сте донели закон о том „Београду на води“ и причали да је ту не ваш интерес него јавни интерес у питању, да је ту култура, да је ту уметност итд. Јесте уметност како ви себи да узмете паре и ставите у џеп, али никаквог јавног интереса нема осим тога да ви постанете све богатији у овако сиромашној земљи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику народни посланик Владимир Орлић. Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала лепо.

Има и нешто у оном препознавању о којем смо слушали малопре. Дакле, кад се они који су навикли да све раде уз провизију, посредовање, па онда и одговарајући тал, овде брину над тим питањима, логично је да то раде зато што су тако навикли. Не умеју да функционишу другачије. Онда се питају, читају објашњење, траже где су ти подаци, где је оно што би они сигурно урадили, где је онај део који би они сигурно узели. И када то не виде, када тога нема – није им јасно, нервозни су, уплахирени машу овде. Можда неће министар, али ја то као посланик могу да кажем. При томе праве грешке, нервоза води да човек срља па онда и звучи као да

није завршио основу школу. Заиста, то тако звучи с времена на време. Па онда ни елементарна математика није добра, па онда приче о томе колики је дуг, а колики је био... то све може да се уради на прсте. То не кажем случајно, пошто су неки навикли не само да рачунају него и да раде користећи прсте.

Ако ћемо да причамо о кафани, ко је учинио да дискусија у Народној скупштини, заиста врло често, уме да подсећа на биртију? Нек се погледају мало међусобно, не само док одгонетају одговор на то питање, него и док се питају шта даље. Знамо шта је било. Видимо врло добро и како је данас. И пошто је то тако данас, тако се и пролази на изборима, па је неким цензус недостижни плафон, али нек се запитају шта даље. Не само због тога што ће видети да та мала бара у којој изгледа има пуно крокодила све више пресушује и да ће временом нестати потпуно. Него, нек погледају преко рамена, тамо с оне стране, и нек виде како могу да прођу ако се буду том кафанском причом и том естрадизацијом бавили надаље. Хоће ли, отприлике, завршити на нивоу неважећих листића или можда још коју десетину хиљада гласова испод тога. Дакле, на те ствари нека одговоре самима себи. Што се нас тиче, ми одговоре већ видимо. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Орлићу. Два минута.

На члан 3. амандман у истоветном тексту поднели су народни посланици Милорад Мирчић, Мариника Тепић, Зоран Живковић и Владимир Ђурић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Милорад Мирчић.

Изволите.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Ми, српски радикали, и даље инсистирамо да се са великим опрезом улази у кредитне аранжмане и овај амандман је следствен амандманима који говоре да треба овај уговор поништити, односно не потписати овакву врсту гаранције од стране државе. У члану 3. јасно стоји да ће зајмопримац да измирује обавезе, да враћа кредит, али државне су гаранције.

Овде смо чули, у току јучерашњег дана, образложење да се ова средства, пре свега, намењују за уклањање пепела који је на ТЕНТ-у, отпепељивање, што би рекао колега, а онда смо чули да то није због нас него због наше деце. Могу да разумем да неко може да користи патетику као средство да би приволео или придобио већину у овој скупштини да гласа, па тако и у овом случају. Али колико колеге размишљају, када се

служе оваквим аргументима, о томе да ће та наша деца да враћају ове кредите?

Друго, уз овај уговор требало би да буде споразум. То што ви, господо која предлагете овај закон, представници Владе, нас убеђујете да је све у реду а при томе недостаје споразум, то је једна ствар. Друга ствар је, треба једном да рашчистите за сва времена – ми, српски радикали, од Бриселског споразума вама ништа не верујемо. Ви сте потписници Бриселског споразума и од тада вам ништа више не верујем.

Што се тиче гаранција за враћање, знате како је то, имали смо недавно ситуацију да многа јавна предузећа нису могла да сервисирају своја дуговања, па је држава, као жирант, односно као гарант, у ситуацији да уз додатне обавезе мора да преузме и те финансијске обавезе које не могу да изврше јавна предузећа. Ми и даље инсистирамо да се држава што мање упушта у овакве или сличне аранжмане.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Зоран Живковић.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Чули смо, наравно, свашта у покушајима да се оправда овај бесмислени акт на који нас власт, Влада, тера да пристанемо гласајући за, и мислим да је то још једна афирмација оних мојих предлога закона о лекарском прегледу за народне посланике, чланове Владе, председника државе.

Јер потпуно је ненормално да кажете да неко има на рачуну 400 милиона евра, 50 милијарди динара, али да је неопходно да узме кредит јер је много боље да узме кредит са малом каматом него да то финансира из својих средстава, а пошто му стоје на рачуну, то значи да нема ништа што је важније од тог кредита. Значи, то није нормално. То не би могло да прође упис у основну школу, а камоли седми разред који је поменут малопре.

Као што не може да буде ни изјава премијера, дата у Кини, да позива кинеског председника да дође на отварање пруге Београд – Будимпешта, које нема ни на папиру...

(Председавајући: Колега Живковићу, молим вас.)

... А има пуно везе са међународним кредитима, пошто су то кинески кредити и не праве ту пругу Кинези, него нам дају кредит, а ми то плаћамо. Према томе, да буде јасно свима, то не постоји. Ако Србија нема финансијских проблема, као што је исти тај премијер рекао пре неки дан у Пекингу, вратите пензије, плате. Дајте мало да се деца лече на нормалан начин. Хајде сви на преглед о трошку државе, бар то можете.

(Председавајући: Господине Живковићу, молим вас о амандману.)

Ја молим вас да ме не прекидате.

(Председавајући: Имам право да вас прекидам.)

Причам о кредитима, амандманима, о ономе што јесте тема.

Ако је ЕПС неспособан са 400 милиона да врати кредит, онда овде неко дебело лаже и ако неко лаже, тек онда треба гаранција државе.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Владимир Ђурић.

ВЛАДИМИР ЂУРИЋ: Хвала.

Дакле, ЕПС треба да узме кредит, 45 милиона евра, уз информацију да је прошлу годину завршио са веома добрим „кеш флоуом“ и да је имао 400, 500 милиона на рачуну. То ћемо веровати када видимо завршни рачун на сајту Агенције за привредне регистре, завршни рачун за 2016. годину и када тај завршни рачун прође ревизију неке међународне, признате ревизорске куће.

Јер, имали смо, рецимо, ситуације да су државна предузећа књижила по 500, 600 милиона динара залиха, па када их је колега Саша Радуловић, тада као министар привреде питао – колико је то реално, директор је тада рекао да је реална трећина. Дакле, књиговодствено је „шишано“ реално стање неколико пута. Тај директор је, за такав завршни рачун који је одговорно потписао, аванзовао и данас је градоначелник.

Да ли је ЕПС могао из сопствених извора да финансира? Није само питање да ли је проценио да су му сопствених 500 милиона, ако постоје, потребни или не. Наравно, сулудо је узети 500 милиона, „спуцати“ у финансирање пројекта па, када дође дан исплате плата, ви кажете – нема готовине, дај сад брзо скуп кеш кредит да узимам. Покушавам да поједноставим ствар, да би грађанима било једноставније да схвате о чему се ради.

Када причамо о изворима финансирања пројекта, постоји један врло велики извор из којег би ЕПС могао да финансира пројекте, када би политичка воља постојала. Те политичке воље нема, јер она подразумева сређивање јавног сектора. Тај извор се зове потраживање од дужника. То је такође имовина ЕПС-а, то је њихов новац који се налази у другим јавним предузећима. Тако – „Железара Смедерево“ 38 милиона евра, „Железнице“ 21 милиона, РТБ 67 милиона евра, по информацијама са сајта ЕПС-а, од

чега само у 2016. години 32,4 милиона што је четири милијарде динара. Дакле, пола тог дуга је од прошле године.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Владимир Орлић, по амандману.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Опет је могло и по праву на реплику, али нема везе. Гледаћемо да буде два минута.

Дакле, још једном. Наравно да не треба да се прихвати предлог за којекакво брисање само зато што то неко овде каже, а не уме да нам објасни зашто би то брисали, нити се уопште вреди трудити око тога. Колико је било на нивоу образложења амандмана, толико ће бити и на нивоу контрааргументације.

Јесте, корисно је. И када се помиње и председник Владе, изабрани председник Републике, и односи са Народном републиком Кином, дешава се ту још што шта корисно и не очекујем да то разумеју они који не разумеју да су рецимо животни пројекти за наша предузећа, за ову државу и за њене грађане важни. Апсолутно не очекујем, али да чују грађани Србије да, рецимо, управо захваљујући тим посетама, тој изванредној сарадњи и том партнерском односу, ми имамо механизме и за реализацију у пракси. Та пруга о којој смо говорили данас, да треба да иде ка Будимпешти, биће бржа него било када у време тих политичких генија и стручњака опште праксе из времена „жутог картела“.

Треба да се реализују инфраструктурни пројекти као што је савремена саобраћајница до Црне Горе, што је такође корисно. Та Железара коју смо већ одрадили такође није крај баладе, већ се прича и о РТБ Бору, који је поменут и данас. Све су то добре последице озбиљног и одговорног односа према држави.

Пошто се помињала патетика у излагањима, слажем се, треба се уздржати од тога. Као својеврсну патетику ценим и оно да ће неко покушати мене да омекша у расправи тиме што ће рећи да сам ја био добар члан. Ја свакако сматрам да сам и даље добар члан, али, молим вас, политичке странке – никад клуба обожавалаца једног човека. У томе је можда разлика коју сте пропустили да приметите.

Што се тиче „шишања“, јако добра опаска ...

(Председавајући: По амандману, колега Орлићу.)

Ови који су толико озбиљни и стручни доживели су, ту управо и завршавам, то је онај мој други минут, доживели су на изборима комплетно шишање. На првим следећим пашће и бријање. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Соња Павловић. Изволите.

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Хвала.

Ево и ја да кренем као и посланици владајуће већине – нека чују грађани Србије, ја подржавам овај амандман и сматрам да нису дати елементи на основу којих би овај споразум био добар по грађане Србије. Заправо, ми споразум и немамо.

Увешћу мало инжењерске логику у ово тумачење, не само финансијске. Уколико у том споразуму стоји ко је испоручилац опреме за реконструкцију погона за отпепељивање, као и побољшање енергетске ефикасности на даљинским системима, ми бисмо можда могли јасније да дефинишемо и ове елементе, што се кредита тиче, и да не будемо можда тако строги према њему.

Међутим, ако је немачки произвођач, што је могуће да буде у том споразуму, да буде утврђен и испоручилац опреме, онда се опет по ко зна који пут дешава једна ствар погубна по Србију. Немачка је направила добар посао, каматне стопе изгледају ниске али за Србију је то један погубан посао, односно грађани Србије ће враћати кредит а Немачка ће свом произвођачу машинске опреме за реконструкцију погона вратити средства која је дала као зајам Србији.

Стога бих ја молила господина Антића да нам то мало појасни, да нам да елементе – да ли у том споразуму, осим тих финансијских елемената има и ових инжењерских елемената, а који се директно односе на реконструкцију погона за отпепељивање, као и побољшање енергетске ефикасности на даљинским системима? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Балша Божовић. Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем, господине Арсићу.

Дакле, дошли смо и до трећег амандмана који су поднеле колеге опозициони посланици и предлажу да се брише. Ми их подржавамо у томе, из простог разлога што и даље немамо споразум, зато што нико из Владе Републике Србије не жели да достави споразум народним посланицима, да видимо шта у њему пише.

Јер, ако одлучујемо о нечему, морамо да одлучујемо на основу чињеница и на основу тога што пише у споразуму, а не на основу тога што нам је неко дао реч. Неко нам је дао реч и рекао – верујте ми на реч, овде је све у реду. Не верујемо вам ништа на реч.

Оно што сам поставио као питање министру Антићу јесте, да како дискусија одмиче све више сумњам у то да ЕПС има 500 милиона евра

на рачуну. Да ли ЕПС заиста има 500 милиона на рачуну? Зашто се онда задужујемо ако има 500 милиона на рачуну? Дакле, можда немамо 500 милиона на рачуну. Да ли ће сносити одговорност онај ко је рекао да имамо 500 милиона на рачуну? Дакле, ако имамо паре, бесмислено је да гласамо за задуживање. Ако немамо новац, немојте онда да говорите грађанима да константно имамо новца и да имитирате и опонашате председника Владе Републике Србије у свакој изјави коју дате. Чујете да је он нешто у Кини изјавио и онда то понављате на сав глас да вас сви разумеју и чују – ето, све је у реду, имамо новца, скупило се, сада ћемо да вратимо плате и пензије...

Значи, немогуће је да Србија има новца а да нема за субвенције, да немате за пензије, да немате за плате, да немате да вратите разлику коју сте људима смањили. Немогуће је, јер да имате новац, претпостављам да бисте то урадили. Али ви очигледно немате новац, чим се задужујете, што значи да онда ни ЕПС нема новац на свом рачуну.

Дакле, не можемо да водимо државу на начин на који ви замишљате да је треба водити, да све што неко предузеће које је профитабилно заради ви заправо трошите на плате и пензије, на субвенције пропалим јавним предузећима, вашим директорима који имају десетине хиљада евра примања, десетине хиљада евра примања ...

(Александар Мартиновић: Ко?)

Десетине хиљада евра примања! Знате ви ко, господине.

(Александар Мартиновић: Ко? Не знам.)

Хоћу да вам кажем да су то ствари на које се троше новци грађана, који су наводно уштеђени смањењем пензија. Онда сте неке одузели право да свом унуку да неки динар, или својој унуци, а с друге стране дајете директорима предузећа десетине хиљада евра примања.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Балша Божовићу, кажите ми макар једног, ја бих волео да му знам име и презиме.

БАЛША БОЖОВИЋ: Не бих се мешао у вашу коалицију унутар Владе Републике Србије, а ако желите да се јавите и полемишете са мном, јавите се за реплику, па ћемо разговарати. Допустите ми да сада причам о амандману 3. и зашто сам за то да се он брише, да се овај члан Предлога закона обрише. Из простог разлога што имамо 500 милиона на рачуну, а ви се задужујете 45 милиона. То је потпуно нерационално, нелогично и нема никакве везе са математиком.

Министарка Брнабић, која је најавила да ће изаћи из сале, изашла је баш у тренутку када сам јој поставио то питање. Добро, можда је негде и журила, али у сваком случају не можете да побегнете од тога.

Можете да одлазите, можете да не слушате грађане, можете да не полемишете са народним посланицима, али не можете да не чујете нас који ћемо увек причати и нећемо дозволити да оваква питања постављамо а да на њих не добијемо одговор. То су суштинска питања.

Каква је логика када имате новац на рачуну да тај новац не трошите у инвестирања, него се додатно задужујете? За предузеће које наводно има 500 милиона није потребна гаранција, зато што је кредитно способно. Ниједно предузеће данас у Србији нема тај новац на рачуну. Ко има? Можда имају неки ваши тајкуни, али ниједно државно предузеће нема тај новац на рачуну. Онда још тражите гаранције. Не знам чију ви интелигенцију овде вређате, нашу сигурно не. То радите грађанима који ће сутра морати да плате и тај кредит.

Консултантске услуге које се плаћају узимањем овог кредита...

Да ли можете само да ...?

(Председник: Не могу.)

Значи, имају право да ме прекидају док говорим? Не чујем себе пошто добацују и вређају. Вама то не смета? У реду.

Дакле, чули смо у неколико наврата да се набавке врше по хитном поступку, да се не спроводе тендери, да ћемо, због хитности и ефикасности енергетског система, неке ствари радити по скраћеним процедурама. Не верујемо ни једном министру Владе Републике Србије на реч. Није нам дат споразум да прочитамо, а на то смо имали право. Грађани имају право да то знају. Док год овај дом постоји, причам у име грађана, грађани имају права да знају шта пише у том споразуму. Немојте да очекујете од нас да гласамо за овако погубна решења. Важно је улагати у ЕПС, важно је улагати у ефикасност, ми нисмо против тога и ми желимо да тај систем буде ефикаснији, али да нам тачно кажете, а не да кријете ...

ПРЕДСЕДНИК: Потрошили сте време посланичке групе и овлашћеног представника. Хвала вам.

БАЛША БОЖОВИЋ: Хвала вама, председнице Народне скупштине.

ПРЕДСЕДНИК: Молим, и други пут.

Реч има министар Антић.

АЛЕКСАНДАР АНТИЋ: „Електропривреда Србије“ и „Електромрежа Србије“ саме враћају своје кредите, тако је то данас, тако ће бити и сутра, нема потребе да то било ко доводи у питање. Рекли смо – отприлике 50 милијарди ЕПС има на рачуну. Не треба бити импресиониран тим износом средстава, то је 430, 440 милиона евра – извињавам се, 55

милијарди... ево, на данашњи дан, и то су проверљиви подаци. Али понављам, немојте да будете импресионирани тим подацима, то су средства за текућу ликвидност и доказ да „Електропривреда Србије“ добро послује, али то нису средства која се користе за велике инвестиционе циклусе.

Зато постоје овакве линије као што је ова KfW-ова кредитна линија која је изузетно повољна из два разлога – зашто што су та средства дефинисана, пројектом је дефинисано за шта се средства могу користити, то је пре свега заштита животне средине, унапређење енергетске ефикасности, а додатно су повољна зато што постоји државна гаранција и то је један од услова. Дакле, из тих средстава које ЕПС тренутно има на свом рачуну не финансирају се овакви пројекти, то је абецеда како се води држава и како се води једно електропривредно предузеће.

Морам на самом крају да кажем – ми у овом тренутку имамо одговорно управљање свим државним финансијама и ја молим да то не доводимо питање, посматрано из призме ранијег периода. Немојте да помињете консултантске услуге на тај начин. Консултантске услуге, није нека провизија. То је надзор и то су средства која су врло јасно одвојена.

ПРЕДСЕДНИК: Време. Хвала.

На члан 4. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Немања Шаровић, Мариника Тепић, Зоран Живковић и Владимир Ђурић.

Реч има народни посланик Владимир Ђурић.

ВЛАДИМИР ЂУРИЋ: Желео бих да код овог амандмана завршим тезу коју нисам стигао зато што ми је председавајући искључио потрошено време и да подсетим да ЕПС има један велики извор финансирања који се зове „потраживања“. Та потраживања су ненаплаћена зато што се ради о дужницима из јавног сектора и не постоји политичка воља да се у тим предузећима уведе ред, а грађанима се успеси Владе представљају другачијим од онога што заправо јесу.

Дакле, „Железара Смедерево“ дугује ЕПС-у 38 милиона евра, Железнице 21 милион, РТБ „Бор“ целих 67 милиона и налази се у унапред припремљеном плану реорганизације, дакле, у стечајном поступку. Уместо да се код ових дужника уведе ред, грађани треба, поред смањених плата и пензија а повећаних пореза и акциза на струју, да сада дају и гаранције да ће, уколико „Електропривреда Србија“ не врати овај кредит, они заправо то вратити, дакле, новац ће бити надокнађен из буџета. Ми мислимо да је боље увести ред у јавна предузећа уместо оптерећивати грађане додатним наметима, а ова гаранција је потенцијално још један додатни намет. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Вјерица Радета. Изволите.

Од групе имате четири минута и девет секунди.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Амандман на члан 4. је, што се тиче нас из СРС-а, исти као и на остале чланове. Тражили смо да се брише овај члан. Овај члан 4. можда најбоље потврђује све оно што причамо већ два дана јер јасно каже шта ће се десити ако гарант, а то је држава Србија, изврши обавезу уместо зајмопримца.

Дакле, ви сте овде покушали да нам скренете пажњу са онога што не желите да нам покажете, министре, тражили смо то већ неколико дана а тражимо и данас – да нам покажете тај споразум и не разумемо зашто тај споразум није био саставни део образложења предлога овог закона. Зато што би требало да прецизно знамо ко је учествовао, ко је потписао и како је потрошено 470.000 евра на име посредовања, ко их је потрошио. Да ли је неко као лапсус рекао пола милијарде уместо пола милиона није много ни важно, важно је да ми немамо одговор на питање – где је отишло тих пола милиона евра? Када бисмо имали све ове споразуме које ћете нам овако показивати, вероватно се премашује и тај износ од пола милијарде.

Дакле, недопустиво је, заправо није у складу са законом ни са Уставом, да Влада може да задужује Србију тако што ће тек након што неко потпише неки споразум и плати провизију, у име државе то да стави Народној скупштини на разматрање и на усвајање. Ово једноставно није у складу са законом и не можете тако да се понашате, да се касније покривате заправо фиктивним одлукама Народне скупштине јер ваши посланици морају за ово да гласају, иначе, шта би се десило? Ваљда би неко морао да иде у затвор јер је задужио државу за 45 милиона евра а није имао за то одговарајуће овлашћење.

Симпатична је овде расправа између ових претходних који траже да се изврши увид у овај споразум, што и ми тражимо, и ових који подсећају на уговор који је закључен везано за пословање „Заставе“ из Крагујевца. Заиста, онај „црни“ уговор из „Заставе“ потпуно подсећа на овај невидљиви. Подсећам, такође, ове који су сада на власти да су могли тај „црни“ уговор из „Заставе“ да ставе ван снаге, односно да траже раскидање тог уговора а не да се вечито кријете иза онога што је неко урадио раније, па ви сад то као не можете да мењате.

Додуше, ви министре Антићу, немате тај проблем, ви сте били и онда и сада, тако да ви то свакако разумете. Ваша партија, господине Антићу, ваљда припадате тој партији. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има министар.

АЛЕКСАНДАР АНТИЋ: Ово је сада тренутак који, по мени, обележава ову седницу. Морам да прочитам народним посланицима и укупној јавности члан 4. овог закона, који након пуно рада и активности поједини посланици предлажу да се брише.

Каже: „Ако по основу дате гаранције гарант изврши обавезу уместо зајмопримца, гарант ће имати право да од зајмопримца потражује повраћај главнице, камате, провизије на неповучена средства, пратећих трошкова задуживања и пратећих трошкова који наступе због неизвршења, односно неблаговременог извршења обавезе, до висине износа измирене обавезе, као и право да од зајмопримца наплати обрачунату затезну камату. Право на повраћај гарант ће остварити тако што ће иницирати наплату са рачуна зајмопримца на основу овлашћења добијеног од зајмопримца или других елемената обезбеђења“.

Шта овај члан каже? Овај члан каже – ако ЕПС као зајмопримац не изврши неку своју обавезу по овом кредиту, држава која даје гаранцију има права да та средства наплати од ЕПС-а. Они, који данима овде причају да је проблем управо тај да ЕПС евентуално неће вратити та средства, сада траже да се избрише члан којим се гарантује да ће ЕПС, на крају дана, у сваком сценарију та средства вратити.

За мене ово обележава расправу, један потпуно непринципијелан амандман који или руши ову досадашњу причу или показује да ви по неком аутоматизму на сваки члан лупите „брише се“.

(Зоран Красић: Ми лупимо?)

Извињавам се, нисам мислио у том контексту, колега Красићу, ставите „брише се“ и да је то само један *copy-paste* који уопште није предмет ваше анализе.

(Зоран Красић: Реплика.)

(Вјерица Радета: Реплика.)

ПРЕДСЕДНИК: Само да видим ко. Не може реплику и Вјерица Радета и Зоран Красић. Ко реплицира? Ваша група има право, рекао је да сте лупили, али ми само реците ко.

Реч има народни посланик Зоран Красић.

ЗОРАН КРАСИЋ: Није ствар у томе шта је рекао министар Антић, ствар је у следећем. Ако „Електропривреда Србије“ – хвала богу, сазнали смо да је јавно предузеће, јер су јуче ови из СНС тврдили да није, ако ЕПС не измири обавезе по овом зајму, па их измири Република Србија, Република Србија ће да се наплати од себе – па ЕПС располаже државном имовином, господине Антићу! Сва имовина ЕПС-а је државна својина. Господине Антићу, како је формирана та државна својина?

Ево вам, господо, грађани Републике Србије, погледајте свој рачун за струју, ако имате нулту потрошњу електричне енергије за месец дана, ви плаћате обрачунску снагу, трошкове гарантног снабдевања, онда плаћате акцизу, ПДВ и таксу – и то је 755 динара.

Господине Антићу, колико има бројила у Србији који сваког месеца имају потрошњу нула? Од 3.200.000 бројила? Када израчунате колико бројила има потрошњу нула, помножите за 755 динара – никакав трошак „Електропривреде“, чисте паре у џеп. Ови који су на власти, дошли су на таласу обећања да ће да смање цену електричне енергије и подигли су цену електричне енергије.

Молим вас, израчунајте, господине Антићу, колико има бројила у Србији који немају месечну потрошњу а морају да плате 755 динара. Како можете да наплаћујете акцизу на нула потрошње? Како можете ПДВ на нула потрошње? То значи да планирате да онај ко је регистровао путничко возило и стоји му у гаражи, мора да плаћа акцизу и ПДВ на гориво које не користи.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Вјерица Радета, реплика.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Да, министар је управо одговарао на оно што сам ја рекла и ишчуђавао се како је могуће да смо поднели овај амандман да бришемо члан 4. јер, не знам, какву концепцију на тај начин рушимо, можда министрову и Влади, али наша је концепција, министре Антићу, да овај закон не може да се нађе у правном промету, а то можемо да искажемо у складу са нашим Пословником једино тако што ћемо предложити брисање сваког члана.

Да члан 4. и није толико накардно написан, и поред овога што је господин Красић рекао да предвиђате да се евентуално наплатите сами од себе, али замислите још једно, што бисте ви рекли „лупетање“, у члану – да држава Србија, као гарант, има право да од зајмопримца, то је ЕПС, потражује. Има право. Па ваљда има обавезу – ако је неко дужан држави Србији, она има обавезу да то тражи, а не да има право.

Шта то значи – има право? Нешто, на шта неко има право, он то не мора да користи, а ви нудите народним посланицима да гласају за нешто тако уопштено, где се ви заправо и не обавезујете да то евентуално наплатите, чак и када би та наплата имала смисла а нема, управо из образложења које вам је господин Красић малопре рекао, из образложења које смо ми дали у нашем амандману и у нашим осталим амандманима.

Министре, пошто сте се онако згражавали над овим амандманом, ја вас молим да у мирном тону кажете када ћете нам показати овај споразум и ко је узео 470 хиљада евра? Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Изволите, министре. Реплика.

АЛЕКСАНДАР АНТИЋ: Апсолутно верујем у то да сви добро разумемо. Прво, тврдим да ће ЕПС тај зајам вратити сам а овај члан 4. је додатна заштита за Републику Србију, ако „Електропривреда Србије“ у било којој фази направи било какву грешку. Република Србија неће имати штету. Значи, у сваком случају ће ЕПС вратити тај кредит.

Играмо се мало игре речима. Врло јасно пише – гарант ће имати право, па не – гарант има право, а зајмопримац обавезу. Значи, гарант има права да потражује повраћај. Потпуно једна јасна формулација.

Још једанпут се извињавам, мада мислим да сте разумели да она реч, коју сам у том тренутку неспретно употребио, није имала за циљ да увреди било ког народног посланика.

Понављам, зајам и наш Закон о давању гаранција Републике Србије, потпуно је чиста ствар. Уверавам вас, направимо малу анализу да су и средства за провизију за обраду овог кредита и ових кредита, у износу од 0,8%, напор који је у Министарству финансија направљен да се та средства смање. Ранијих година, по ранијим кредитним линијама, нпр. од кинеске „Ексим“ банке, био је 1%. Толико кошта њихова услуга обраде кредита и све активности кроз које се у целом том процесу пролази. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Народни посланици – Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић, Здравко Станковић, заједно су поднели амандман којим предлажу да се после члана 4. дода нови члан 4а.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман, у истоветном тексту, поднели су Наташа Јовановић, Мариника Тепић, Зоран Живковић и Владимир Ђурић.

Реч има народни посланик Наташа Јовановић. Изволите.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Господине министре, брише се и члан 5 – то значи да овај закон никада не ступи на снагу. Кључно питање за вас. Ви кажете, долазим до кључног момента расправе. Зашто „Електропривреда“ није гарантовала сама за себе?

Наиме, ви знате да до 1. јула треба да се изврши попис комплетне имовине „Електропривреде Србија“, је ли тако? Са друге стране, све да и није тако, вратимо се неколико година уназад. Нећу да оспоравам ваше напоре, пошто сте постали министар 2015. године, али није све почело са вама, господине Антићу.

Што се тиче употребе пепела у корисне грађевинске сврхе, ако у Србији, по проценама стручњака, има 270, ево забележила сам прецизно, 270 милиона тона на депонијама... Да ли је тачан овај податак? Колико је могло да се искористи, да се уштеди на изградњи ауто-пута, на другим грађевинским радовима и самим тим мислим да је то много више од 45 милиона евра, колико износи ово задуживање? Јер да су се они домаћински понашали, као што нису, и да је ситуација у „Електропривреди Србија“ тако добра као што ви покушавате да представите, уопште не бисмо били у ситуацији да држава улази у било какав аранжман и гарантује за њих, већ су могли из сопствених средстава, пре свега гарантовањем сопственом имовином, али и правилним искоришћавањем онога што долази као нуспроизвод.

Јуче је једна колегиница причала – ви сте против тога да држава заштити еколошку будућност деце. Не, ми нисмо против тога али смо за то да се из нечега што је некорисно извуче корист. То раде паметни и одговорни људи који не желе да троше 470.000 динара на провизију или, како ви кажете, обраду, већ да се оно што већ постоји искористи паметно и уновчи, материјализује, да не долазимо у ситуацију да ради унапређења технолошког процеса узимамо овакве кредите за које ће држава да гарантује.

Немамо ни прецизне информације о наплативости потраживања као алтернативном извору финансирања, уместо задуживања, дакле, о наплативости потраживања од ових фамозних гигантских дужника из јавног сектора. Поврх свега тога, немамо ни споразум испред себе, па не знамо прецизно шта је тачно у том споразуму уговорено, у замену за ове објективно повољне услове финансирања. Дакле, све је то поприлично нетранспарентно, мутна вода.

Тај пројекат је добар и потребан, то није спорно. Он уводи нове технологије и штити животну средину, то смо већ више пута у овој

расправи рекли. И да, немачки државни кредит је повољнији од комерцијалног или брзог кеш кредита, и то смо такође рекли.

Тачно је, држава има право регреса – да уколико ЕПС не плати држава плати уместо њега, па да се онда од ЕПС-а држава регресира, али то није обавеза, то је право. Све се бојим да ће држава искористити право регресног потраживања од ЕПС-а. Уосталом, каква је то гаранција држави? Ако ЕПС није био у стању да врати кредит и да плати кредиту, зашто мислимо да ће бити у стању да плати држави? Толико.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има министар Александар Антић.

АЛЕКСАНДАР АНТИЋ: Морам да вам кажем да ја нисам ниједног тренутка правио неку идеалну слику стања у ЕПС-у. Значи, у ЕПС-у није сјајно. ЕПС је врло комплексна фирма, врло тешка фирма и за руковођење и за управљање. Понављам вам, преко 7.000 мегавата инсталисане снаге, годишња производња угља скоро 38 милиона тона, четврти смо највећи произвођач угља у Европи... врло велик, комплексан и тежак систем за управљање.

Увек кад треба унапређивати, има пуно проблема. Део проблема је и у ненаплаћеним потраживањима, пре свега од предузећа која су прошла процес реструктурирања.

Морам да кажем да мислим да је добро што та „предузећа“ нисмо подавили, јер да смо им искључили струју и зауставили производњу, зауставили би и неке градове, тако да је све то део тешког економског амбијента који ова влада покушава да промени. И апсолутно сам уверен да је у последњих неколико година врло успешна у мењању укупне економске слике и неприлика кроз које смо сви заједно прошли.

Верујем да је добро то што радимо у процесу наплате са ЕПС-ом. Иде полако али иде сигурним корацима, а помажемо да предузећа преживе, што мислим да је јако важно.

Кад је пепео у питању, у праву сте, има више од 200 милиона тона пепела. Ми не можемо да натерамо никога да тај пепео користи. Покушавамо да промовишемо могућности његовог коришћења, али, знате, у Србији увек свака новотарија тешко пролази. У Србији су се борили против железнице и против осветљавања улица. За све треба неко време.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Пошто смо завршили претрес о амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Народна скупштина ће у Дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

Прелазимо на 4. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ДАВАЊУ ГАРАНЦИЈЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ У КОРИСТ НЕМАЧКЕ РАЗВОЈНЕ БАНКЕ KfW, ФРАНКФУРТ НА МАЈНИ, ПО ЗАДУЖЕЊУ АКЦИОНАРСКОГ ДРУШТВА „ЕЛЕКТРОМРЕЖА СРБИЈЕ“, БЕОГРАД (РЕГИОНАЛНИ ПРОГРАМ ЕНЕРГЕТСКЕ ЕФИКАСНОСТИ У ПРЕНОСНОМ СИСТЕМУ) (појединости).

Отварам претрес Предлога закона у појединостима, након обављеног начелног претреса.

На члан 1. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Вјерица Радета, Зоран Живковић, Мариника Тепић и Владимир Ђурић.

Реч има народни посланик Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Ово је још један предлог закона потпуно сличан овом о којем смо расправљали данас и јуче. Овде се само ради, да грађани знају, о задужењу од 15 милиона евра. Ви ћете опет рећи да су то гаранције, али смо вас убедили, убедили смо грађане, пре свега кроз ове расправе а наставићемо и даље, да ви неконтролисано задужујете државу а на тај начин задужујете и грађане Србије, па се поставља питање како ћемо изаћи из ових дугова које нам Влада Републике Србије намеће, у наставку онога што смо имали од претходне Владе? Лепо смо догурали до 69,2 учешћа у БДП, што је много више од оног што је предвиђено нашим Законом о буџетском систему.

Поставља се питање зашто се овај закон доносио по хитном поступку, па и овај члан? Ви сте рекли да разлози за доношење по хитном поступку произлазе из чињенице да је ступање на снагу и примена споразума о зајму, односно повлачење средстава и измирење доспелих обавеза „Електромреже“ условљено ступањем на снагу овог закона. А пет дана нас убеђујете да неће бити повлачења ових средстава. Је л' ви стварно мислите да ми не знамо да читамо и да не знамо да размишљамо?

Ми само желимо да скренемо пажњу грађанима Србије, који прате рад парламента и виде шта ви заправо радите и како покушавате неке ствари испод жита да провучете. Још сте написали у образложењу да ће за спровођење овог закона бити обезбеђена средства у буџету, а у другој реченици кажете да су средства, обезбеђена у буџету за ову годину, 15 милиона евра.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала, потрошили сте време групе.

Реч има народни посланик Драган Весовић.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, госпођо председавајућа.

Цењени господине министре, имао сам доста тога да причам и мало пре, али пошто су оба закона прилично слична и баве се истом темом, хтео сам да дискусију објединим.

Без обзира што треба да се ради на електроурежи Србије, што је то друга фаза израде Трансбалканског коридора и што је то добро за земљу Србију, ја и Посланичка група Српског покрета Двери гласаћемо против овога. Зашто ћемо гласати против? У овим папирима које смо добили има доста ствари које знамо, али ми се чини да има више ствари које не знамо. Знамо да је цена укупног програма 29.600.000 евра. Знамо да је 6.468.000 евра донација. Знамо да зајам износи 15.000.000 евра, а да су остало сопствена средства која треба да обезбеди „Електроурежа Србије“.

Молим господина министра да ме слуша, јер ја сам вас заиста слушао свих ових дана.

Шта још знамо? Знамо да је провизија за организовање посла 0,75% и математички то износи 112.500 евра. Знамо да је фиксна камата 0,8% годишње и када се то обрачуна, имајући у виду грејс период од три године и отплату од 2020. до 2029. на годишњем нивоу, то укупно – заједно са овим гаранцијама, односно провизијом за организовање посла преко суме од 15.000.000, износи још 938.831,65 евра.

Али шта овде не знамо? Не знамо колико заиста коштају радови на тој другој деоници, другој траси Трансбалканског коридора и не знамо колико су услуге, консултативни и други трошкови, како то пише, а не знамо јер ни овде нисмо добили споразум који је требало да добијемо.

Искуства из споразума који су досад били верификовани у овој скупштини, које сам проучавао и о којима сам говорио, говоре да они који наступају као они који дају зајам врло често намећу и своје фирме да изводе оне делове посла који су лакши а економски исплативији, тако да ми не знамо колико ће овде српске фирме радити, да ли ће радити теже делове посла, а економски мање исплативе, да ли ће на тај начин зајмодавац, у овом случају немачка банка, поред овога што ће имати као камату, што ће имати као провизију за обезбеђивање кредита, имати и додатну зараду.

Јуче сте, господине министре, рекли да нисмо срећни због овог зајма и то је нешто где се ја и ви слажемо. Ето, ни ја нисам срећан због зајма, али сте такође рекли и уверавали нас да и ЕПС и ЕМС домаћински послују. Е, то је нешто где се ја и ви никада не можемо сложити, а ја ћу вам после објаснити зашто се не можемо сложити.

С обзиром да је новац за други део Балканског коридора, који ће се радити од Краљева до Крагујевца и где треба да променимо напон у мрежи са 220 на 400 киловолти, мене интересује да ли ће у томе учествовати и икакву корист имати неке фирме које су везане за град Краљево? Наравно, можда и хоће али ја то нисам могао да видим јер, понављам, споразум немамо.

Зашто се ја и ви никада нећемо сложити да је то домаћинско пословање? Ви сте министар енергетике и требало би да знате неке ствари за које не сумњам да их не знате, јер милим да сте добронамерни, а које ћу вам ја сада рећи. То што ви зовете домаћинско пословање, у граду Краљеву изгледа овако: да ли знате да је био расписан тендер око нове године, за набавку позлаћених шољица и кишобрана од црвене креп свиле што ће се платити из средстава Електродистрибуције. Ово јесте Електромрежа и ја знам када су одвојени, али знам и да ће дистрибуцију струје потом вршити Електродистрибуција, која је део ЕПС-а. Да ли знате да то предузеће нема више слободних столица, колико сте кадрова СНС-а и СПС-а запослили?

Да ли знате да је шеф одборничке групе јавно на телевизији, постоји и снимак, у прошлом сазиву Скупштине признао да се запослио у ЕПС-у преко СНС-а? Да ли знате да је бивша народна посланица СПС-а свога супруга запослила у ЕПС-у, јер је директор ЕПС-а своју супругу запослио у Дирекцији, где газдује СПС?

Да ли је то домаћинско пословање, господине министре? Желим да чујем одговор. Да ли је домаћинско пословање ако рачун који ја примам у својој стоматолошкој ординацији, где имам 600 динара потрошене струје, износи три хиљаде динара месечно? Где се деде 2.400 динара? Да ли су то паре које иду ЕМС-у? Ја нисам могао да нађем податак који сам нашао за ЕПС, колико средстава тренутно има ЕМС. За ЕМС тај податак немам, али немам утисак да је ово домаћинско пословање.

На крају, ја ћу вас молити да када будемо радили, везано за прошли закон, отпепељивање, да не унишtimo сав пепео. Бранимир Џони Штулић каже – свако мало неко се поспе пепелом по глави. Оставите нам мало пепела, требаће неким. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министар.

АЛЕКСАНДАР АНТИЋ: Немојте да бринете, има 200 милиона тона пепела, тако да ће за посипање пепелом по глави бити и за наредне векове.

Дакле, KfW има врло стриктне, врло строге процедуре за реализацију сваког зајма. Сваки пројекат се реализује по међународном

тендеру. Не постоје никакви услови претходно дефинисани – мора ова опрема, мора овај произвођач, мора из те земље – значи, апсолутно ништа. На том међународном тендеру се изабере извођач радова, укупна опрема, ко да најбољу понуду. KWF као зајмодавац контролише сваку фазу процеса, од израде тендера, преко свог консултанта до реализације целог пројекта, а преко ФИДИК инжењера. Дакле, врло озбиљна и врло транспарентна процедура.

На самом крају, заиста не знам за те појединачне ствари у Краљеву. Оно што је сигурно, Влада Републике Србије води рачуна и стриктно инсистира на поштовању оних ограничења која постоје везано за запошљавање у јавном сектору, а ако има таквих случајева – ја ћу их проверити и о томе вас обавестити неком следећом приликом.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли желите реч? (Не.)

На члан 2. амандмане, у истоветном тексту, поднели су посланици Зоран Красић, Зоран Живковић, Мариника Тепић и Владимир Ђурић.

Реч има народни посланик Зоран Красић.

ЗОРАН КРАСИЋ: Ситуација са овим законима је стварно једноставна. Ово је предлог закона о давању гаранције. Шта то значи? Када законом дамо гаранцију, онда овлашћено лице потписује папир који се зове гаранција. Е сад, ми овде имамо ситуацију да је 1. марта 2017. године тај папир већ достављен овој банци која се бави развојем Немачке.

Да је ово по прописима, закон о давању сагласности на дату гаранцију, онда би то могло накнадно, али овај закон подразумева да се он претходно донесе и онда да папир којим Србија гарантује.

Само да вас подсетим, господине Антићу, тренутно Република Србија има седам уговора који представљају директну обавезу Републике Србије према овој развојној банци Немачке. Имамо четири аранжмана где дајемо гаранције. Сви су из енергетског сектора.

Пошто смо чули да у Електропривреди има пара, прелива, не зна се шта ће са тим парама – ето, уложите те паре у ова два пројекта.

За разлику од првог закона, где се радило о јавном предузећу, овде је акционарско друштво. Зашто помажемо друштво са ограниченом одговорношћу. Зашто улазимо у давање гаранција једном д.о.о.?

Морам да вам скренем пажњу, господине Антићу, будите опрезни. У „Колубари“ су 2000. године имали највеће плате, па су запретили штрајком да би успео протест. Сада „Колубара“ нема чак ни текући рачун. Није чак ни привредно друштво. А у међувремену, њихов председник синдиката се пре једно пет година борио за промену Устава Републике Србије.

Будите опрезни са том „Електропривредом“. Ако будете кренули са отпуштањем у Лазаревцу и околини, будите свесни да ћете сносити велику одговорност, јер империја узвраћа ударац.

Да вас подсетим, имате и оно предузеће „Електропривреде“ у Словенији које тргује, које зарађује и кад се увози струја и кад се извози струја, и кад се налазе посредници и кад се налазе нове инвестиције.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Зоран Живковић.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Хвала.

Сви аргументи који су већ дати против гаранције коју треба да да држава Србија за кредит ЕПС-а, важе и за ЕМС. Осим једног слова, све остало је исто. Рекао сам већ јуче, то је толико добра фирма да може нечији кум да је води, без било каквих посебних стручности и припреме. Можда грађани Србије не знају шта је то и чему то служи. То су далеководи и то је монопол државе који се никад не приватизује, нигде, зато што нико неће да га купи.

Ту се, иначе, стварају губици и то они технички о којима је неко већ говорио, на далеководима, јер никад не стигне она количина струје која полази од електране до крајњег корисника. Али је код нас то још израженије јер се стварају губици који су намерни, а то су губици које владајућа елита, под наводницима, даје својим пријатељима да не би плаћали струју. Ту пре свега мислим, рецимо, на „Сартид“. Ту је министар да ми каже кад је „Сартид“ платио последњи пут струју. „Сартид“, „Железара Смедерево“ – кад су последњи пут платили струју, колики је био последњи рачун? Колики је њихов дуг?

Исто питање за присутног министра је – колики је дуг „Српске фабрике стакла“ по истом основу? То је још један друг владајуће елите, под наводницима. То је онај Бугарин Цветан Василев, кога иначе потражује бугарска држава преко црвене потернице Интерпола, а чувају га Тома Николић и Александар Вучић. То су теме које интересују грађане Србије.

Питање је – како тако успешна фирма не може да финансира бедних 15 милиона евра, за колико од нас тражите да дамо гаранцију?

Чекам да министар каже нешто, да се не брани ћутањем.

ПРЕДСЕДНИК: Време. Хвала.

Јавиће се, само се јавио још један посланик.

Као овлашћени, ваша група има времена.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић. Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, о рачунима је причао мој колега пољопривредник у покушају. С обзиром на временске прилике, ја сам мислио да се бави прскањем лозе.

Како је то функционисало у његово време? Направи се једно буре, наложи ватра и онда се позову сви грађани да не плаћају струју и да рачун баце у буре. На такав начин, помоћу незадовољних грађана које је он позвао да рачуне бацају у буре, у ватру, стекао је много буре, много буре на Фрушкој гори и сада нам он држи предавање о посвећености, о академској честитости. Треба подсетити и на његову купљену диплому средње школе и на обилазак ове више узалудне, тако да је мој савет мом колеги пољопривреднику да више не предлаже грађанима решења о неплаћању енергије, о рачунима, јер то може опет да их доведе до силних дугова које морају да враћају.

Што се камата тиче и кредита, приговора да је кредит скуп, да треба потрошити кеш – они су на то навикли, али узети кредит за 0,8% камате, уколико је мој колега пољопривредник био пољопривредник и домаћин, то значи да сте испод стопе европске инфлације која је 2%, па је та цена новца негативна, па је по мени боље узети кредит са 0,8% камате него потрошити кеш, јер кеш можете да ставите у буџет.

Пошто је држава оснивач ЕПС-а, тим новцем од 45 милиона можете да сервисирате кредит бившег режима који је био по каматној стопи од 6% и да сваке године будете добри по два и по до три милиона евра. Међутим, с обзиром да он није завршио тај осми разред основне школе, њему је то тешко објаснити. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Зоран Живковић.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Наравно, немам намеру да улазим у расправу са најпааметнијим, најлепшим, најдуховитијим и најелоквентнијим међу вама, и најобразованијим. То је више него очигледно. Ваш лидер је рекао, али то је доказ да чак и најпааметнији и најелоквентнији међу вама уме да говори неистину, и то на јако лош начин.

Око мог образовања можете да питате колегу који ће да седи ту поред вас, па нека вам он то каже, ако вас то баш интересује, али да се вратимо на вечну тему бурета и рачуна за струју. То је наравно апсолутна

лаж и присутни министар је то искористио последњи пут кад је био у парламенту, али ето и због Нишлија и због свих других грађана Србије.

Дакле, дугови који су настали 1996. године, када сам оптужен да сам урадио то што нисам, је појела инфлација 1999. године, након бомбардовања. Дугови за струју су настали 1999. године када је Милошевић рекао да се струја не плаћа за време бомбардовања, па послао рачуне у октобру месецу те године.

Влада Зорана Ђинђића је опростила камате на те дугове и преко 50% главнице, тако да до краја 2003. године није остао ниједан цент дуга за струју из било ког ранијег периода. То је истина, све су друго лажи. Да ли говори најпапетнији међу вама или ови мало мање папетни, ови који су замене, ови који су коалициони партнери, то је потпуно небитна ствар. Ово што вам ја говорим је чиста и јасна истина, не око школовања и тих ствари, то је јасно као дан, него око ствари да само ненормалан човек, који не може да прође лекарски преглед за кандидата за посланика, може да узима кредите када има готов кеш.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господа народни посланици, ја се овог тренутка слажем да се испита моје психофизичко стање, али да се испита и његово. Он се стално позива на лекарске прегледе које су вршили министри у Влади Зорана Ђинђића, али неће да каже да он на том прегледу није био. Када је он наследио покојног премијера, где сам и ја гласао из пијетета према покојном премијеру за њега, он није ишао на лекарски преглед, и то неће да нам каже, очигледно је да се нечега бојао.

Слажем се да идемо и на полиграф да видимо ко то лаже, у лепоти нећу да се такмичим са њим, ту шансе немам, он је најлепши, он је најпапетнији, то је Павићевић тврдио, и да се на полиграфу утврди да ли је ово та особа која је говорила оно у Нишу – бацајте рачуне у буре, Отпор до победе, Отпор до стана од 200 квадрата на Врачару, да видимо како га је стекао. Да ли је то особа за коју „Време“ тврди, а и његови чланови Иштван Кајић и Марко Матић, да ли је то та особа која је избацила путника из воза у пуној брзини, „Време“ пише 13.11.2014. године, само зато што је говорио енглески? Дакле, слажем се да се утврди, у лепоти немам шансе са њим, да се изврши тест интелигенције, да идемо на полиграф и да се обавезно испита психофизичко стање мене и мог колеге пољопривредника, а с обзиром да он није служио војску из познатих мени разлога, ја мислим да он нема никакве шансе, а ако одемо на IQ тест, он ће бити негативан.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Зоран Живковић.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Пошто је у моди преконоћно постављање страначких апаратчика који су спремни лако да клекну на највише функције у овој држави, ја мислим да смо овде данас чули неколико кандидатура за још нека упражњена места, а од нечега малопрешто је најпааметније, најелоквентније итд. међу вама, мислим да је ово била кандидатура за шефа војне службе, тајне наравно, обе, истовремено или за шефа оне канцеларије за односе са Кином, Русијом, Јужном Африком, Бразилом, беше још нека земља, не могу да се сетим која, са БРИКС-ом.

Врло је интересантно да председница са дубоким разумевањем слуша ову ревију увреда најгоре врсте, али добро, то исто говори о томе како се постаје, како се долази на нека места и коју жртву мора да да свако да би имао неко посебно место у оваквој власти.

Знам да је српска историја пуна добрих решења, да смо ми народ који је знао увек да се постави на ваљан начин, да је знао да изабере добро а не зло, нормалне и здраве људе, а не идиоте и будале. Сигуран сам да ће ускоро то време да се врати, а ко се препознаје у овоме што ја говорим и ко добро чује па се због тога препознаје, препоручујем му да мало чита српску историју, много тога може да научи, ако већ није научио из права, економије и не знам чега, мало из историје. То је одлично штиво и ја вам желим свима да се добро упознате са српском историјом.

ПРЕДСЕДНИК: Да имам потпредседника, ја бих вам реплицирала, али немам потпредседника, па морам овде да седим. Дакле, морам сама да водим седницу, иначе бих вам врло радо реплицирала.

Бранимир Ранчић. По ком основу?

(Бранимир Ранчић: Долазимо из Ниша.)

Добро је да ви долазите из Ниша, али само...

Молим вас, представнику Ниша не могу да дам реч, али могу Маријану Ристичевићу.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, све смо чули осим одговора на питање, а занимљиво је, када се свађају два сељака, уживају људи... Да ли је тачно да је на Врачару мој пољопривредник од Ниш купио стан од 200 квадрата који је коштао 500.000 евра? Да ли је тачно да је то купио од плате? Да ли је тачно да је купио три гараже? Да или не? Да ли је тачно да је сам себи позајмљивао новац са 10% камате? Да или не? Ево га уговор. Невероватно. Да би оправдао новац, он је сам себи позајмљивао новац са 10% камате, 21. јуна 2013. године, уговор сам са собом. Да ли је тачно да је добио 525.000 евра субвенција за

виноград? Да ли је тачно да је винарију регистровао, својевремено, на Девичанским острвима? Да ли је тачно да му је партнер био, извесни Пудар, који је био осумњичен за шећерну аферу? Да ли је тачно да се то десило на Фрушкој Гори? Да ли је тачно да је уновчио тај виноград, продајући фирму Милораду Костићу? Те одговоре нисмо чули.

Такође, да ли је тачно да је та парцела, коју је он продао заједно са фирмом, била предмет реституције и ми из ДОС-а, по уговору са народом, требало је да је вратимо претходним власницима. Он је то продао, па сад држава... Да ли је тачно да сада држава мора да изврши обештећење за тих 52 хектара, 500 хиљада евра, па нас наш колега пољопривредник није коштао 500 хиљада евра, него милион? Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Министар Антић моли за реч.

АЛЕКСАНДАР АНТИЋ: Извињавам се, пријавио сам се за реч пре свега са идејом да се вратимо на амандман и на тему и на неколико питања које су претходници мени поставили.

Ради јавности, морам да поновим у најкраћем. Реч је о другој фази изградње Трансбалканског коридора. Реч је о изградњи 400 кВ далековода између Крагујевца и Краљева, уз подизање напона у Краљеву 3 на 400 кВ. Реч је о пројекту вредном 29,6 милиона евра, од чега 15 милиона представља зајам који даје КfW банка, 6,4 милиона је грант који прати овај пројекат, реч је о WB 6 пројекту и захваљујем се, наравно, на том гранту. Понављам, за овакве пројекте узимају се повољне кредитне линије. То се не финансира из текуће ликвидности и заиста је миљама удаљено економско виђење које господин Живковић и ја имамо по том питању. То се не финансира из кеша које има фирма, за то постоје овакве кредитне линије.

„Хестил“, нови власници „Железаре“, редовно измирују све обавезе за испоручену електричну енергију, у року и у динар. Дуг који постоји и који можете да видите и на интернет страници „Електропривреде Србије“, је онај историјски који се води на „Сартид“.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 3. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Милорад Мирчић, Зоран Живковић, Мариника Тепић и Владимир Ђурић.

Реч има народни посланик Милорад Мирчић.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Пре свега, да се разумемо, СРС није против ових пројеката. Пројекти су сами по себи оправдани, али смо ми и даље против предложеног начина финансирања оваквих пројеката, односно против улоге државе.

Малопре смо чули од министра покушај објашњења да ће онај ко даје кредит, по неким објективним међународним критеријумима да нађе и извођача радова. У то може да поверује једино онај који ама баш никакве представе нема о томе шта се дешава на европском тржишту а сваког дана смо сведоци да је „Сименс“ све доминантнија компанија, када је у питању електропривреда и када је у питању производња апарата из области електроенергетике. И сада треба да поверујемо да ће Немачка развојна банка дати по објективним критеријумима...

То на крају крајева није никакав проблем – ако је технологија врхунска, ако задовољава све, у сваком случају то одговара. Али, гледајући новију историју и дешавања која су се збивала на простору Украјине, имамо сличне примере као веома, веома лоше искуство. У Украјинском парламенту су на исти, или на готово истоветан начин објашњаване оправданости уласка у кредитне аранжмане са Светском банком, односно са Немачким развојним банкама. Каква је веза између овог парламента и ове расправе и онога што се дешавало у Украјини? Министар финансија овде био је директор Светске банке за Украјину и видите каква је ситуација сада у Украјини. Ми из тог страха, из те предострожности не желимо да се упуштамо у овакве авантуре. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Зоран Живковић.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Хвала лепо. Наравно, исти су аргументи које смо чули и малопре. Сада је министар дао још један, најновији аргумент, а то је да „Железара Смедерево“ нема никакве дугове за струју, него да је то „Сартид“. То је, значи, решење – да се пресвучемо, да променимо имена, и да, рецимо, радикали постану напредњаци или тако нешто слично.

(Зоран Красић: Напада нас.)

Слободни радикали, не партија. Онда нема дугова, онда се све то потроши. То не постоји. Сада се плаћа редовно. Наравно, ни сада се не плаћа редовно. Ово схватите као посланичко питање, па ми пошаљите формални одговор да плаћају све, од када су Кинези преузели „Сартид“.

С друге стране, нисте ми дали одговор за „Српску фабрику стакла“, нисте ми дали одговор за још многе друге фирме које сам помињао у овој расправи.

Коначно, мислим да је свима јасно о чему се овде ради и само је питање тврдоглавости и показивања моћи – да иако ништа не ваља, да иако су ово бесмислени закони, има да прођу зато што ми хоћемо и зато

што имамо довољно посланика који ће да гласају и који ће то да подржавају.

Оно што је рекао један од њих, најпааметнији, најелоквентнији, нај, нај, нај о мени малопре је наравно апсолутно нетачно и лажно. Моја имовина је, као код сваког нормалног човека и политичара у Србији, пописана и има је на сајту Агенције за борбу против корупције, а може, што се мене тиче, да се пита и прошли шеф БИА, и актуелни и будући, и сви лево, десно, тужиоци, полицајци, сви живи који знају да прочитају два и два, могу да се баве мојом имовином. Јавна сам личност, нажалост политичар, и морам да будем спремам на то. Погледајте шта сте ви радили у свом селу.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала вама.

Реч има Соња Павловић.

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Хвала лепо.

Господине Антићу, ви овде упорно покушавате да...

ПРЕДСЕДНИК: Извините, посланице, ви нисте више у ДЈБ? Немате времена.

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Имам време као самостални.

ПРЕДСЕДНИК: Али потрошила су три самостална. Четврти нема, пише у Пословнику.

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Који је трећи самостални?

ПРЕДСЕДНИК: Троје самосталних, нема четврти.

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Добила сам информацију да имам времена.

ПРЕДСЕДНИК: Од кога сте добили информацију, молим вас?

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Пришла сам. Од секретара.

ПРЕДСЕДНИК: Ви сте већ говорили по том основу.

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Нисам шест минута.

ПРЕДСЕДНИК: Посланице, прочитајте Пословник, једном до пет минута, не 66 пута по пар секунди.

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Добро, добро. Што се љутите?

ПРЕДСЕДНИК: Не љутим се.

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Реците, колико ми је времена преостало и све је коректно онда.

ПРЕДСЕДНИК: Нисам пратила ко је у којој посланичкој групи.

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Нема разлога, кажите – имате минут, немате времена...

ПРЕДСЕДНИК: Не, немате ни минут.

Тај ко вас је обавестио а ради у службама могао би Пословник да научи за све време колико овде ради.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, мој колега пољопривредник је говорио о дуговима „Сартида“. Истине ради и грађана ради... то је ова особа, то је ова особа... под веома сумњивим околностима „Сартид“ је продат 2003. године, то колега Красић зна. Продат је за време „Сабље“, премијер је био мој колега пољопривредник. Под веома сумњивим околностима, о чему је било и разних поступака у тужилаштву.

Дуг, кад већ говори о дуговима, који је он оставио држави приликом продаје тадашњег „Сартида“, односно „Железаре Смедерево“, дуг који је припао држави био је преко 1,5 милијарди долара. Значи, 1,5 милијарду долара је оставио дуга држави, када је заједно са Влаховићем... ево, господин Красић ће то мало боље појаснити, дајем му право да користи то као реплику, али најмање 1,5 милијарду долара је превалио на државу када је за време „Сабље“, у врло незгодним временима, то приватизовао – а сами онда можете закључити одакле му стан од 500 хиљада евра на Врачару. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Министар Антић има реч. Изволите.

АЛЕКСАНДАР АНТИЋ: Нисам рекао да „KfW“ спроводи тендер, колега Мирчићу. „Електропривреда Србије“, односно „Електромреже Србије“ по овом другом закону спровешће тендере по којима ће изабрати најповољнијег понуђача, уз једину обавезу да тендер-агент „KfW-a“ да сагласност на тендерску документацију.

Понављам, бесмислено би било да не прихватимо такав пројекат за који имамо 6,5 милиона евра грант као инвестициони грант који је подржан и у овом WB 6 механизму, понављам, на укупну вредност пројекта од 29,6 милиона, 6,4 милиона су грант. Мислим да је врло повољно за Републику Србију и да је потпуно разумљиво зашто смо се определили за овакав начин вођења овог пројекта који је, понављам, капитално важан. Па и они који се не слажу са тиме и неће гласати за овај закон, кажу да је сам пројекат важан и да је сам пројекат добар.

Понављам, „Железара“ плаћа своје текуће обавезе. Од када је компанија „Хестил“ постала власник „Железаре“, измирују своје редовне текуће обавезе. Уговором није било предвиђено да постојећи, историјски дуг, регулише кинески партнер.

Када су у питању остале компаније, понављам, врло радо ћу дати одговоре на посланичка питања, али вас све упућујем на интернет страницу ЕПС-а, где се сваког месеца апдејтује табела са 20 највећих дужника, где можете пратити да ли редовно измирују своје обавезе и да ли умањују дуг. И оно што могу да констатујем, већина од 20 највећих дужника је умањила дуг у 2017. години, неких 12 компанија, чини ми се.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Ђорђе Милићевић): Захваљујем.

Реплика, народни посланик Милорад Мирчић. Изволите.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Управо сте, господине Антићу, рекли суштину – тендер расписује АД „Електромреже Србије“, али сагласност даје банка. То јесте суштина и то је управо још један разлог због чега је требало тај споразум да нам доставите, да видимо детаље споразума. Да видимо да ли је то у споразуму садржано.

Оно што је збуњујуће када је у питању кредитирање овог пројекта, то је да ли је било још неке могућности или алтернативе овом кредиту. Видимо да је потрошач ове струје, која ће ићи далеководом из Украјине једним делом преко Србије, да не понављамо, Италија. Да ли су италијанске развојне банке заинтересоване за овај пројекат? Да ли су заинтересоване било које друге развојне банке? Зашто баш Немачка развојна банка? Ово је сад више хипотетичко питање.

У сваком случају, немојте да се љутите, господине Антићу, ако разговарамо о детаљима. Ми говоримо о нечему што је суштина. Ако смо имали алтернативу или ако сте имали више понуда, да видимо да ли је ово најповољнија. Само се о томе ради.

Ми, српски радикали, инсистирамо на томе као што инсистирамо и овде, да коначно формирате анкетне одборе у Скупштини Србије да би се утврдило шта је то претходна власт или претходне власти радила у свом мандату. Да ли су крали, колико су крали, да ли је ова садашња власт умешана у криминал, то је питање за анкетне одборе. Поготово у овој области. Не заборавите, садашњи новоизабрани председник Србије а актуелни председник Владе, био је на челу Анкетног одбора који је ... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Право на реплику представник предлагача, министар Антић.

Изволите.

(Немања Шаровић: Нема право на реплику. Министар не може да добије реплику.)

У праву сте, господине Шаровићу. Ја сам мислио да господин Антић одговори на постављена питања, али по Пословнику нема могућност. Следећи пут или следећи амандман. Захваљујем на сугестији.

На члан 4. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Немања Шаровић, Зоран Живковић, Мариника Тепић и Владимир Ђурић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Немања Шаровић.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: То што господин министар нема право, то не значи да посланици имају право. Претпостављам да ви знате да ми имамо неупоредиво више права.

Српска радикална странка је поднела амандман и на четврти члан и такође тражимо брисање јер смо ми принципијелно против читавог овог закона и не постоји други начин да се то каже. Зато га нисмо исправљали, зато нисмо давали никакво друго решење јер желимо да овај закон никада не ступи на снагу.

Много је ту ствари које су спорне. Ви поново доносите, господине Антићу, и то треба да нам објасните, по хитном поступку. Уговор је потписан 1. марта. По хитном поступку можете само уколико нешто нисте могли да предвидите. Које су то сада ванредне околности које нисте могли да предвидите? Овај закон је могао у редован поступак. Могао је пре два месеца. Могао је пре месец дана. Могао је кад год сте хтели, али ви то, наравно, нисте урадили.

Још једна ствар поводом овога о чему сте причали са господином Мирчићем. Дакле, није тачно да банка даје сагласност. Банка прописује правила и то је оно што стоји у материјалу који сте нам доставили јер сам уговор нисмо добили.

Овде стоји, то подразумева набавку радова и опреме по правилима „KfW“, по њиховим правилима. Они су ти који прописују правила. Они нису ти који дају сагласност. Као, пропише ЕПС па они кажу – може. Дакле, ЕПС је овде у подређеном стању. Он је страна која мора да пристане на нешто, или ЕМС. Њима се пропишу правила и потпуно је јасно. Ви то можда не бисте знали, Немци хоће сигурно. Они ће написати тендер тако да добије њихово предузеће. То је потпуно јасно.

Још једно веома битно питање, каже – провизија за организовање посла је 0,75% износа зајма. Не стоји ко добија ту провизију, господине Антићу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Амандман којим се после члана 4. додаје нови члан 4а. заједно су поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Реч има народни посланик Марко Ђуришић. Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала, председавајући.

Ја ћу да поновим због чега смо ми поднели овај амандман који је исте садржине као и амандман на претходни закон, а каже да је споразум по основу кога се тражи да Народна скупштина да гаранцију саставни део овог закона. Још једном изражавам свој протест и незадовољство зато што посланици до дана данашњег, до овог тренутка, нису могли да добију овај споразум.

Ми чујемо онолико колико министри сматрају да треба, а који се овде мењају као на траци. Они нас упознају са одређеним деловима споразума, али само са оним што они сматрају да треба да нам кажу, а не све. Стално се врши замена теза и избегавање одговора на нека питања.

Значи, колики су стварни трошкови овог кредита? Стално се говори о стопи за узимање кредита. Камата је 0,8%. Ја вам стално понављам – наш закон који дефинише појам ефективне каматне стопе везано за кредите који сваки грађанин узме, тамо се каже да ефективна каматна стопа обухвата све накнаде и провизије које клијент плаћа банци при одобравању кредита, све, па и ових 0,75% провизије или „фронт енд фи“, па и 0,25% за неповучена средства, по динамици коју ми не знамо јер споразум нисмо добили. Да би се на сва ова питања одговорило и да бисмо избегли расправу и скратили је, то би све могло да се уради да је споразум достављен Скупштини, односно да је он постао саставни део овог закона што смо ми амандманом тражили.

Када је реч о ЕМС-у, желим да поставим питање везано за овај Трансбалкански коридор због кога се узима овај кредит – да ли је због тог Трансбалканског коридора ЕМС купила 10% акција електро мреже или како се то зове, електропреносног система Црне Горе? Зашто је та трансакција плаћена 9% више у односу на цену акција, дан пре и дан после пошто је та куповина обављена на берзи? Зашто је куповано од малих акционара? Ко стоји иза тога у Црној Гори и који је интерес Србије био да купи тих 10% акција, да плати 13,8 милиона евра? Значи, да претплати 9%, јер су акције дан пре вределе 87 центи, плаћене су 95 центи, а дан после су вределе 87 центи на берзи. Шта ћемо са тим што данас те акције вреде 65 центи, што је изгубљено скоро 5 милиона евра? То је једна трећина овог кредита, изгубљена у једном послу који никада није објашњен. Који је

интерес Србије био за све то? Да ли је био интерес да добијемо овај кредит, јер су онда средства која ћемо да платимо, колико ће нас коштати овај кредит, многоструко већа – не 7-8, него 50%.

То су питања на која морамо да добијемо одговор да бисмо могли да подржимо евентуално давање гаранције, а на та питања од министра нисмо чули ни једну једину реч до сада.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има представник предлагача, министар Александар Антић.

АЛЕКСАНДАР АНТИЋ: Постоје нека неписана правила и ове међународне финансијске институције обично не воле да се такмиче по пројектима који се из њих финансирају и ретко када имамо више понуда, па ми сада бирамо која је од њих најповољнија.

Игром случаја, управо на овом пројекту имали смо и понуду ИБРД и понуду KfW. Опредељење је било за понуду KfW зато што је била повољнија. Без обзира да ли се ради о финансирању из средстава KfW, ИБРД, ЕИБ увек постоји та клаузула да се тендерски поступак проводи по правилима те међународне финансијске институције која га финансира.

(Народни посланици Милорад Мирчић и Немања Шаровић добацују.)

Говорим свим посланицима, али коментаришем оно што сте ви питали.

Са друге стране, понављам, изузетно важан паневропски пројекат који има више фаза. У првој фази је овај правац Украјина, Италија, други правац је Турска, средња и западна Европа. Као такав, мислим да је изузетно повољан за Србију. Понављам, има димензију гранта од 6,48 милиона евра који тај пројекат чини још квалитетнијим.

Коначно, ЕМС су постале власници 10% Електропреноса Црне Горе. Заиста не знам како се то на дневном или месечном нивоу дефинише на берзи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем. Време.

Господине Мирчићу, немате основа за реплику. Није вам се ни једног тренутка обратио министар.

На члан 5. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Наташа Јовановић, Зоран Живковић, Мариника Тепић и Владимир Ђурић.

По Пословнику, реч има народни посланик Немања Шаровић.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Господине Милићевићу, прекршили сте члан 103. и члан 104. Односно, позивам се на члан 103, а прекршили сте

члан 104, који говори о реплици, а члан 103. каже да народни посланик има право да усмено укаже на повреду поступања председника Народне скупштине.

Господин Антић је очигледно говорио о излагању Милорада Мирчића. Не само то, он је директно рекао – да, господине Мирчићу коментаришем то што сте ви рекли. Погрешно је протумачио његово излагање и то је јасан основ за реплику.

Заиста не знам из ког разлога кршите Пословник ако је расправа у потпуно мирном и демократском тону. Дајте да наставимо на тај начин.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Шаровићу.

Слажем се са вама у потпуности, наставићемо у мирном и демократском тону. Нисам схватио да се господин Антић обратио господину Мирчићу, нити је у једном тренутку током своје дискусије поменуо име народног посланика Милорада Мирчића.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни? (Да.)

Захваљујем.

По амандману реч има народна посланица Наташа Јовановић.

НАТАША Сп. ЈОВАНОВИЋ: На крају смо разматрања амандмана по овом закону и, господине министре, верујем да ћете прихватити моју аргументацију да је ЕМС сада акционарско друштво направљено 2005. године издвајањем из ЕПС-а, да би се струја пљачкала. За грађане Србије је то најједноставније речено, то је ауто-пут за струју који су користили Вук Хамовић и Војин Лазаревић.

Да направим једну паралелу, пошто сте ви говорили о томе колико тренутно поседује ЕПС, 400-500 милиона евра, и да то није нешто пуно. Хамовић има термоелектрану и то је само један део његовог богатства, је л' тако, господине Арсићу, пошто сте ви такође као посланик били сведок те пљачке од, како кажу, најмање 400 милиона долара, колико се процењује, и сада је нуди Хрватима да купе.

Како је стекао то богатство? Управо од овог предузећа које сада хоће да се задужи 15 милиона евра, да Влада Републике Србије после свега за њега гарантује, а то је акционарско друштво коришћено све време за пљачку електричне енергије да би се, пре свега, овај двојац богатио.

Да је тако говори управо чињеница, а ви сте то морали да урадите као ресорни министар а и министар пре вас, да се направе четири предузећа која ће да управљају, стручан је израз па морам да прочитам –

трансформаторским станицама од 110 килувата. Зашто би се ЕМС одрекла тога? Управо из разлога што само треба да користи у правом смислу речи ауто-пут, да пролази електрична енергија, да неко одатле узима кајмак, а са друге стране, објашњавамо целог дана грађанима да се ово предузеће задужује 15 милиона евра које ми морамо да враћамо, односно грађани Србије, ако се са предузећем нешто деси јер су акционарско друштво.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Јовановић.

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, ове кредите које ћемо одобрити ће враћати ЕПС и ЕМС. То је врло јасно. Из података о добити прошле године само ЕПС је имао 100 милиона евра.

Врло је јасно да док буде владала ова већина да ће ЕПС и ЕМС моћи и бити способни да враћају своје кредите. Уколико, не дај боже, дође до промена и опет се врате жути пачићи, тада нисам сигуран. Зато је интерес грађана, да они не би враћали овај кредит, да ова власт остане, да буде стабилна и самим тим да контролише ЕПС и ЕМС, да они буду стабилни, да праве профит и из тога да враћају кредит.

Дакле, порука грађанима је – уколико желите да ЕПС и ЕМС враћају овај кредит, а да га не враћају грађани, да не буде на ваш терет, на вама је да и убудуће гласате за ову владајућу већину. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Пошто смо завршили претрес о свим амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлог закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

Поштовани народни посланици, с обзиром на то да је Народна скупштина завршила расправу о свим тачкама дневног реда ове седнице, сагласно члану 87. став 5. Пословника Народне скупштине, одређујем 23. мај 2017. године, са почетком у 17.00 часова, као дан за гласање о тачкама дневног реда Четврте седнице Првог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2017. години.

(После паузе – 17.00)

ПРЕДСЕДНИК: Поштовани посланици, пре него што пређемо на одлучивање, потребно је да утврдимо кворум.

Молимо вас да убаците своје идентификационе картице у посланичке јединице.

Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да је у сали присутан 131 посланик.

Прелазимо на ОДЛУЧИВАЊЕ.

Прелазимо на 1. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ДОПУНИ ЗАКОНА О ОСИГУРАЊУ ДЕПОЗИТА.

Стављам на гласање Предлог закона о допуни Закона о осигурању депозита, у начелу.

Закључујем гласање: за – 136 посланика, против – два, уздржаних – нема, није гласало девет посланика.

Констатујем да је Народна скупштина прихватила Предлог закона у начелу.

Прелазимо на одлучивање о амандманима.

На члан 1. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Милорад Мирчић и посланици посланичке групе Социјалдемократска странка, Народни покрет Србије.

Стављам на гласање овај амандман.

Закључујем гласање: за – један, против и уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен амандман.

На члан 1. амандман су заједно поднели народни посланици Санда Рашковић Ивић, Ђорђе Вукадиновић и Славиша Ристић.

Стављам на гласање овај амандман.

Закључујем гласање: за – три, против и уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај амандман.

На члан 1. амандман је поднела посланичка група Либерално демократска партија – Лига социјалдемократа Војводине – СДА Санџака.

Стављам на гласање овај амандман.

Закључујем гласање: за – један, против и уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај амандман.

На члан 1. амандман је поднео посланик Зоран Красић.

Стављам на гласање амандман.

Закључујем гласање: за – нико, против и уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај амандман.

На члан 2. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Красић и посланичка група Социјалдемократска странка – Народни покрет Србије.

Стављам на гласање амандман.

Закључујем гласање: за – нико, против и уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен амандман.

На члан 2. амандман су заједно поднели народни посланици Санда Рашковић Ивић, Ђорђе Вукадиновић и Славиша Ристић.

Стављам на гласање амандман.

Закључујем гласање: за – два, против и уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај амандман.

Пошто смо завршили одлучивање о амандманима, стављам на гласање Предлог закона о допуни Закона о осигурању депозита, у целини.

Закључујем гласање: за – 146, против – нико, уздржаних – двоје, нису гласала два народна посланика.

Констатујем да је Народна скупштина усвојила Предлог закона о допуни Закона о осигурању депозита.

Прелазимо на 2. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ДОПУНИ ЗАКОНА О АГЕНЦИЈИ ЗА ОСИГУРАЊЕ ДЕПОЗИТА.

Стављам на гласање Предлог закона о допуни Закона о Агенцији за осигурање депозита, у начелу.

Закључујем гласање: за – 147, против – нико, уздржан – један, нису гласала два посланика.

Констатујем да је Народна скупштина прихватила Предлог закона, у начелу.

Прелазимо на одлучивање о амандманима.

На члан 1. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Милорад Мирчић и посланици посланичке групе Социјалдемократска странка – Народни покрет Србије.

Стављам на гласање овај амандман.

Закључујем гласање: за – један, против и уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен амандман.

На члан 1. амандман су заједно поднели народни посланици Санда Рашковић Ивић, Ђорђе Вукадиновић и Славиша Ристић.

Стављам на гласање овај амандман.

Закључујем гласање: за – три, против и уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен амандман.

На члан 1. амандман је поднела посланичка група Двери.

Стављам на гласање овај амандман.

Закључујем гласање: за – пет, против и уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен амандман.

На члан 1. амандман је поднела посланичка група Либерално демократска партија – Лига социјалдемократата Војводине – СДА Санџака.

Стављам на гласање овај амандман.

Закључујем гласање: за – три, против и уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен амандман.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Зоран Красић.

Стављам на гласање овај амандман.

Закључујем гласање: за – један, против и уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен амандман.

На члан 2. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Красић и посланици посланичке групе Социјалдемократска странка, Народни покрет Србије.

Стављам на гласање овај амандман.

Закључујем гласање: за – два, против и уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен амандман.

На члан 2. амандман су заједно поднели народни посланици Санда Рашковић Ивић, Ђорђе Вукадиновић и Славиша Ристић.

Стављам на гласање овај амандман.

Закључујем гласање: за – шест, против и уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен амандман.

Пошто смо завршили одлучивање о амандманима, стављам на гласање Предлог закона о допуни Закона о Агенцији за осигурање депозита, у целини.

Закључујем гласање: за – 149, против – нико, уздржан – један, нису гласала два народна посланика.

Констатујем да је Народна скупштина усвојила Предлог закона о допуни Закона о Агенцији за осигурање депозита.

Прелазимо на 3. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ДАВАЊУ ГАРАНЦИЈЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ У КОРИСТ НЕМАЧКЕ РАЗВОЈНЕ БАНКЕ KfW, ФРАНКФУРТ НА МАЈНИ, ПО ЗАДУЖЕЊУ ЈАВНОГ ПРЕДУЗЕЋА „ЕЛЕКТРОПРИВРЕДЕ СРБИЈЕ“, БЕОГРАД (ПРОЈЕКАТ “МОДЕРНИЗАЦИЈА СИСТЕМА ЗА ОТПЕПЕЉИВАЊЕ ТЕ НИКОЛА ТЕСЛА А“).

Стављам на гласање Предлог закона о давању гаранције Републике Србије у корист Немачке развојне банке KfW, Франкфурт на Мајни, по задужењу Јавног предузећа „Електропривреде Србије“, Београд (Пројекат „Модернизација система за отпепељивање ТЕ Никола Тесла А“), у начелу.

Закључујем гласање: за – 142, против – седам, уздржаних – нема, нису гласала три народна посланика.

Констатујем да је Народна скупштина, већином гласова свих народних посланика, прихватила Предлог закона, у начелу.

Прелазимо на одлучивање о амандманима.

На члан 1. амандман, у истоветном тексту, поднели су: Вјерица Радета, Мариника Тепић, Зоран Живковић и Владимир Ђурић.

Стављам на гласање амандман.

Закључујем гласање: за – два, против и уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен амандман.

На члан 2. амандман, у истоветном тексту, поднели су: Зоран Красић, Мариника Тепић, Зоран Живковић и Владимир Ђурић.

Стављам на гласање амандман.

Закључујем гласање: за – два, против и уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен амандман.

На члан 3. амандман, у истоветном тексту, поднели су: Милорад Мирчић, Мариника Тепић, Зоран Живковић и Владимир Ђурић.

Стављам на гласање амандман.

Закључујем гласање: за – два, против и уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен амандман.

На члан 4. амандман, у истоветном тексту, поднели су: Немања Шаровић, Мариника Тепић, Зоран Живковић и Владимир Ђурић.

Стављам на гласање амандман.

Закључујем гласање: за – два, против и уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен амандман.

Пет народних посланика посланичке групе Социјалдемократска странка – Народни покрет Србије поднело је амандман којим предлажу да се после члана 4. дода нови члан 4а.

Стављам на гласање амандман.

Закључујем гласање: за – два, против и уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен амандман.

На члан 5. амандман, у истоветном тексту, поднели су: Наташа Јовановић, Мариника Тепић, Зоран Живковић и Владимир Ђурић.

Стављам на гласање амандман.

Закључујем гласање: за – два, против и уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен амандман.

Пошто смо завршили одлучивање о амандманима, стављам на гласање Предлог закона о давању гаранције Републике Србије у корист Немачке развојне банке KfW, Франкфурт на Мајни, по задужењу Јавног предузећа „Електропривреда Србије“, Београд (Пројекат „Модернизација система за отпепељивање ТЕ Никола Тесла А“), у целини.

Закључујем гласање: за – 142, против – седам, уздржаних – нема, нису гласала три народна посланика.

Констатујем да је Народна скупштина, већином гласова свих народних посланика, усвојила Предлог закона о давању гаранције Републике Србије у корист Немачке развојне банке KfW, Франкфурт на Мајни, по задужењу Јавног предузећа „Електропривреда Србије“, Београд (Пројекат „Модернизација система за отпепељивање ТЕ Никола Тесла А“).

Прелазимо на 4. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ДАВАЊУ ГАРАНЦИЈЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ У КОРИСТ НЕМАЧКЕ РАЗВОЈНЕ БАНКЕ KfW, ФРАНКФУРТ НА МАЈНИ, ПО ЗАДУЖЕЊУ АКЦИОНАРСКОГ ДРУШТВА „ЕЛЕКТРОМРЕЖА СРБИЈЕ“, БЕОГРАД (РЕГИОНАЛНИ ПРОГРАМ ЕНЕРГЕТСКЕ ЕФИКАСНОСТИ У ПРЕНОСНОМ СИСТЕМУ).

Стављам на гласање Предлог закона о давању гаранције Републике Србије у корист Немачке развојне банке KfW, Франкфурт на Мајни, по задужењу Акционарског друштва „Електромрежа Србије“, Београд (Регионални програм енергетске ефикасности у преносном систему), у начелу.

Закључујем гласање: за – 143, против – седам, уздржаних – нема, нису гласала два народна посланика.

Констатујем да је Народна скупштина, већином гласова свих народних посланика, прихватила Предлог закона, у начелу.

Прелазимо на одлучивање о амандманима.

На члан 1. амандмане, у истоветном тексту, поднели су: Вјерица Радета, Зоран Живковић, Мариника Тепић и Владимир Ђурић.

Стављам на гласање амандман.

Закључујем гласање: за – нико, против и уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен амандман.

На члан 2. амандмане, у истоветном тексту, поднели су: Зоран Красић, Зоран Живковић, Мариника Тепић и Владимир Ђурић.

Стављам на гласање амандман.

Закључујем гласање: за – нико, против и уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен амандман.

На члан 3. амандмане, у истоветном тексту, поднели су:
Милорад Мирчић, Зоран Живковић, Мариника Тепић и Владимир Ђурић.

Стављам на гласање амандман.

Закључујем гласање: за – нико, против и уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен амандман.

На члан 4. амандмане, у истоветном тексту, поднели су:
Немања Шаровић, Зоран Живковић, Мариника Тепић и Владимир Ђурић.

Стављам на гласање амандман.

Закључујем гласање: за – нико, против и уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен амандман.

Амандман којим се после члана 4. додаје нови члан 4а поднела
је посланичка група Социјалдемократска странка и Народни покрет Србије.

Стављам на гласање амандман.

Закључујем гласање: за – нико, против и уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен амандман.

На члан 5. амандмане, у истоветном тексту, поднели су:
Наташа Јовановић, Зоран Живковић, Мариника Тепић и Владимир Ђурић.

Стављам на гласање амандман.

Закључујем гласање: за – нико, против и уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен амандман.

Пошто смо завршили одлучивање о амандманима, стављам на
гласање Предлог закона о давању гаранције Републике Србије у корист
Немачке развојне банке KfW, Франкфурт на Мајни, по задужењу
Акционарског друштва „Електромрежа Србије“, Београд (Регионални
програма енергетске ефикасности у преносном систему), у начелу.

Закључујем гласање: за – 142, против – седам, уздржаних –
нема, нису гласала три народна посланика.

Констатујем да је Народна скупштина, већином гласова свих
народних посланика, усвојила Предлог закона о давању гаранције
Републике Србије у корист Немачке развојне банке KfW, Франкфурт на
Мајни, по задужењу Акционарског друштва „Електромрежа Србије“,
Београд (Регионални програм енергетске ефикасности у преносном
систему).

Прелазимо на 5. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗМЕНАМА ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЧЛАНОВА И ЗАМЕНИКА ЧЛАНОВА ОДБОРА НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ.

Стављам на гласање Предлог одлуке о изменама Одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије, који је поднела посланичка група Демократска странка, у целини.

Закључујем гласање: за – 148, против и уздржаних – нема.

Констатујем да је Народна скупштина усвојила Предлог одлуке.

Прелазимо на 6. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗМЕНАМА ОДЛУКЕ О УТВРЂИВАЊУ САСТАВА СТАЛНИХ ДЕЛЕГАЦИЈА НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ У МЕЂУНАРОДНИМ ПАРЛАМЕНТАРНИМ ИНСТИТУЦИЈАМА.

Стављам на гласање Предлог одлуке о изменама Одлуке о утврђивању састава сталних делегација Народне скупштине Републике Србије у међународним парламентарним институцијама, у целини.

Закључујем гласање: за – 149, против и уздржаних – нема.

Констатујем да је Народна скупштина усвојила Предлог одлуке.

Прелазимо на одлучивање о ПОВРЕДАМА ПОСЛОВНИКА.

Народни посланик Марко Ђуришић, на седници 18. маја 2017. године, у 14 часова, указао је на повреду члана 157. став 2. Пословника Народне скупштине.

Молим да одлучите да ли је повређен наведени члан.

Закључујем гласање: за – један, против и уздржаних – нема.

Констатујем да није повређен наведени члан Пословника.

Народни посланик Марко Ђуришић, на седници 19. маја 2017. године, у 11 часова и 18 минута, указао је на повреду члана 96. Пословника Народне скупштине.

Молим да одлучите о повреди Пословника.

Закључујем гласање: за – три, против и уздржаних – нема.

Констатујем да није повређен наведени члан Пословника.

Народни посланик Радослав Милојичић, на седници 19. маја 2017. године, у 13 часова и 49 минута, указао је на повреду члана 106. Пословника Народне скупштине.

Молим да одлучите да ли је повређен наведени члан Пословника.

Закључујем гласање: за – три, против и уздржаних – нема.

Констатујем да није повређен наведени члан Пословника.

Народни посланик Марко Ђуришић, на седници 18. маја 2017. године, у 14 часова, указао је на повреду члана 157. став 2. Пословника Народне скупштине.

Молим да одлучите да ли је повређен наведени члан.

Закључујем гласање: за – један, против и уздржаних – нема.

Констатујем да није повређен наведени члан Пословника.

Народна посланица Александра Јерков, на седници 19. маја 2017. године, у 17.00 часова, указала је на повреду члана 112. Пословника Народне скупштине.

Молим да одлучите о овој повреди.

Закључујем гласање: за – четири, против и уздржаних – нема.

Констатујем да није повређен наведени члан.

Народни посланик Горан Ћирић, на седници 19. маја 2017. године, у 17.13 часова, указао је на повреду члана 104. став 2. Пословника Народне скупштине.

Молим да одлучите о овој повреди.

Закључујем гласање: за – троје, против и уздржаних – нема.

Констатујем да је Скупштина одлучила да није повређен наведени члан.

Народна посланица Александра Јерков, на седници 19. маја 2017. године, у 18.04 часова, указала је на повреду члана 100. и 109. Пословника Народне скупштине.

Молим да одлучите о овој повреди.

Закључујем гласање: за – четири, против и уздржаних – нема.

Констатујем да није повређен наведени члан.

Народни посланик Владимир Ђурић, на седници 23. маја 2017. године, у 11.02 часова, указао је на повреду члана 158. и 106. Пословника Народне скупштине.

Молим да одлучите о овој повреди.

Закључујем гласање: за – троје, против и уздржаних – нема.

Констатујем да је Скупштина одлучила да није повређен наведени члан.

Народни посланик Радослав Милојичић, на седници 23. маја 2017. године, у 11.57 часова, указао је на повреду члана 108. Пословника Народне скупштине.

Молим да одлучите о овој повреди.

Закључујем гласање: за – двоје, против и уздржаних – нема.

Констатујем да је Скупштина одлучила да није повређен наведени члан.

Народна посланица Мариника Тепић, на седници 23. маја 2017. године, у 11.59 часова, указала је на повреду члана 107. Пословника Народне скупштине.

Молим да одлучите о овој повреди.

Закључујем гласање: за – троје, против и уздржаних – нема.

Констатујем да није повређен наведени члан.

Народна посланица Соња Павловић, на седници 23. маја 2017. године, у 12.22 часова, указала је на повреду члана 107. Пословника Народне скупштине.

Молим да одлучите о овој повреди.

Закључујем гласање: за – пет, против и уздржаних – нема.

Констатујем да није повређен наведени члан.

Народни посланик Немања Шаровић, на седници 23. маја 2017. године, у 14.16 часова, указао је на повреду члана 103. и 104. Пословника Народне скупштине.

Молим да одлучите о овој повреди.

Закључујем гласање: за – један, против и уздржаних – нема.

Констатујем да је Скупштина одлучила да није повређен наведени члан.

Пошто је Народна скупштина обавила разматрање и одлучивање о свим тачкама дневног реда ове седнице, сагласно члану 102. Пословника, закључујем Четврту седницу Првог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2017. години.

(Седница је завршена у 17.25 часова.)